

Авг. Отояние *Мерно*

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

всеки присъственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 20 лева

„ „ странство съ пощенскитѣ разноси 35 „

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

платя се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 ст.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща до администрацията му.

Год. XVIII.

СОФИЯ, вторникъ 13 февруарий 1896 год.

Брой 35.

Извѣстия отъ двореца на Н. Ц. В. Князьтъ.

Программа

за тържественното отпразднувание рожденний день на Негово Царско Височество Князьтъ.

14 февруарий 1896 година.

Въ 8 часа сутринта единъ заливъ отъ 21 топовни гърмежи ще възвести празника.

Въ 10 часа Негово Царско Височество Князьтъ, придруженъ отъ гражданската Си и военна свита, ще присъствува на тържествения молебенъ, който ще се отслужи въ Катедралната Църква „Св. Краль“. На Съборната площадь ще бъде наредена войската отъ Столичния гарнизонъ.

Слѣдъ молебена войската ще дефилира предъ Негово Царско Височество.

Въ 12¹/₂ часа по пладнѣ Негово Царско Височество Князьтъ ще приеме въ Двореца поздравленията на:

- 1) Министерския Съвѣтъ отъ името на Народа и правителството;
- 2) Предсѣдателствующий Св. Синодъ отъ името на Св. Синодъ и на духовенството;
- 3) Предсѣдателя на Камарата отъ името на Народното Представителство;
- 4) Столичния Кметъ отъ името на Градския Съвѣтъ и Столичното население, и
- 5) Коменданта на Софийския Гарнизонъ.

По заповѣдь на Негово Царско Височество Князьтъ:

Комендантътъ на Двореца.

ПОПРАВКА. Въ вчерашний 34 брой на стр. 5, стил. 2 въ 23 редъ отгорѣ думитѣ: и Министръ на Вътрѣшнитѣ работи, както въ 30 редъ

думата и Министръ не трѣбва да се четатъ, защото ги нѣма въ оригинала и сж по погрѣшка били наредени и пропуснати при напечатванието.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 6.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Обявяваме на всички наши вѣроподданици:

VIII-то обикновено Нар. Събрание, въ своята II редовна сессия, на 18 ноемврий 1895 год., XVIII засѣдание, прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдущето

Рѣшение

I. Да се повърнатъ имотитѣ на Селимъ Хамзовъ, отъ с. Ени-Махале, Османъ-Пазарска околия, Шуменски окръгъ, и му се опрости суммата 40 лева, за която ги е купилъ.

II. Заповѣдваме, горнето рѣшение, прието въ настоящата му форма на 18 ноемврий 1895 г. отъ VIII-то Обикновено Народно Събрание, въ II му редовна сессия, XVIII засѣдание, да се облѣче съ Държавния печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаемъ на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ, въ Нашата ст. София, на 24 януарий 1896 г.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Ив. Евс. Гешовъ.

Първообразното рѣшение е облячено съ Държавния Печатъ и зарегистрировано подъ № 18, на 9 февруарий 1896 г.

Пазител на Държавния Печатъ,

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ-Председателъ и Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи:

Д-ръ К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 450.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ да доложъ на Ваше Царско Височество, че VIII-то Обикновенно Народно Събрание, II редовна сесия, въ XVIII си заседание отъ 18 ноемв. 1895 г. е рѣшило: „Да се повърнатъ имотитѣ на Селимъ Хамзовъ, отъ с. Ени-Махале, О.-Пазарска околия, Шуменскій окръгъ, и му се опрости суммата 40 лева, за която ги е откупилъ.“

Ако, Ваше Царско Височество, одобрявате това на Народното Събрание рѣшение, имамъ честь най-учтиво да ви моля да благоволите и подпишете тукъ приложения указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

Ст. София, 17 януарий 1896 год.

Министръ на Финанситѣ, Ив. Евс. Гешовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

До г. Министра на Търговията и Земледѣлието.

Рапортъ

отъ бившия и. д. директоръ на Държавното Винарско-Земледѣлческо училище въ гр. Плѣвенъ, Н. Емфеджиевъ и учителя при сѣщото училище Ив. Хр. Бояджиевъ.

Господине Министре,

Съгласно прѣдписанието Ви подъ № 2652 отъ 6 Юлий т. г., съ което прѣдписание се натоварваме да направимъ ведно съ ученицитѣ отъ II и III курсове при Държавното Винарско-Земледѣлческо училище въ гр. Плѣвенъ една учебна екскурзия въ границата на опрѣдѣления въ горѣозначеното Ви прѣдписание маршрутъ, именно: Плѣвенъ—Чифлика „Клементина“, — с. Крета — Самовитъ — Никополъ — Рахово — Ломъ — Видинъ — Калафатъ — Радуевацъ и Неготинъ — съ настоящий си рапортъ имаме честь да Ви допесемъ, Господине Министре, долѣизложеното относително въпросната екскурзия, която започнахме на 25-й минжлий мѣсець Юлий и я извършихме до 9-й Августъ т. г.

Слѣдъ свършването на конкурса и Земледѣлческия конгресъ въ гр. Плѣвенъ т. г., веднага на 25-й Юлий се отправихме съ 20 души ученици отъ горѣспомѣнатитѣ два курса за Държавния чифликъ „Клементина“. По пътятъ отъ Плѣвенъ до чифлика особено впечатление ни направи буйността на царевичата въ тая мѣстностъ, въ голѣмъ размѣръ обработвана, която прѣдвещавахе едно доста добро плодородие; обаче, слѣдъ завършването ни намѣрихме, че сѣщото растение бѣ значително пострадало отъ продължителната суша. Щомъ пристигнахме въ чифлика, който се намира на 12 километра разстояние на Севѣро-Западъ отъ гр. Плѣвенъ, слѣдъ едно кратко отморяване пристѣпихме къмъ запознаването ученицитѣ съ разнообразнитѣ селско-стопански принадлежности на сѣщия чифликъ. Най-първо г-нъ Ив. Бурджевъ, учител по желѣзарството въ желѣзарското училище въ гр. Самоковъ, който бѣ вѣременно командированъ при чифлика за да тури въ дѣйствиѣе новопристигналата парна машина за вършане отъ фабриката Ruston Proktor & Co-не въ Англия, ни расправи подробно за устройството и функционирането, както на самия локомотивъ, така и на вършалката. Слѣдъ запознаването ни съ устройството на машината, тя биде турена въ дѣйствиѣе, като се распрѣдѣлихъ нѣколко ученика на всѣка отдѣлна рѣчна работа потрѣбна по нежъ съ цѣлъ да се виде количеството снопе, което може тя да извърши въ едно опрѣдѣлено врѣме. Отъ направения опитъ указа се, че при едно дневно работение отъ 10 часа съ нежъ машина могатъ се овърше съ 15 работници срднѣно до 9000 снопа ячемикъ. При сѣщия опитъ присѣтствувахъ и нѣколко селени отъ околността на чифлика, които заинтересувани съ нетѣрпение чакаха да видѣтъ сравнението на машинната работа съ оная извършвана отъ тѣхъ по обикновенъ начинъ — съ коне и пр. Вкрадцѣ направено едно сравнение, указа имъ се че една подобна машина е въ състояние да овърше зърненитѣ храни на едно село отъ 200 селски къщи, като се зема среднѣно, че цѣлата сума на сноповетѣ въ селото възлиза на 400,000, материялъ за машината само за единъ мѣсець; — освѣтъ това зърненитѣ произведения и съ сѣщото врѣме излизатъ чисти, освободени отъ чужди примѣси и готови за пазаря, когато на обикновенний начинъ овършени, губи се много сила, — челоуѣчески трудъ, събара се доста много добитѣкъ и произвѣдената най-сетнѣ храна бива нечиста и вслѣдствие това губи значително отъ своята цѣна. Въ туй отношение мнозина отъ наблюдателитѣ на сѣщата машина сж се убѣдили въ прѣимущество то и даже единъ отъ тѣхъ именно: Дѣдо Понко отъ с. Тръстеникъ, село съсѣдно съ чифлика, както се научихме отподирѣ, снабдилъ се веднага съ подобна машина. Слѣдъ запознаването ученицитѣ съ въпросната машина, г-нъ С. Кротневъ, тогава ръководителъ на полскитѣ работи при сѣщиятъ чифликъ, пристѣпи да обяснява устройството и функционирането на всѣка една отъ земледѣлческитѣ машини на сѣщия чифликъ. Тукъ ученицитѣ се запознахъ: 1) съ машината жѣтварка-

сноповързалка, система Hornsbytk & С-ие, която е доставена за чифлика прѣди 5 години, нѣ която отъ 3 години насамъ, вслѣдствие непрактичността ѝ, било по-голѣмата ѝ тежестъ, било по компликирания ѝ механизъмъ, на който една голѣма частъ отъ частитѣ бѣхъ изпотрошени, бѣ захвърлена на страна; 2) съ машината-жътварка система М. Cornick, която по указанията на г. ръководителя, се указала прѣзъ врѣме на тѣзгодишната жътва доста практична; 3) съ машината косачка въ два екземпляра една отъ Валтеръ Вудова система, а другата — Hornsby; отъ тия двѣ системи косачки, първата, т. е. Валтеръ Вудовата се указала много по практична отъ втората; 4) конско грѣло за събиране на сѣно; 5) машина за обръщание откоситѣ; 6) двѣ машини сѣялки, отъ които една за сѣение въ редове и друга на распрѣснато; двѣтѣ послѣдни машини били доставени за чифлика отъ 5 години насамъ, но първата и до сега още не е могла да се приспособи на мѣстнитѣ обстоятелства, тъй като полето на чифлика още не е приготвено за употрѣбление на нежъ машина; 7) машина за отивване хранитѣ; 8) триоръ за прѣчистване и сортиране на житнитѣ произведения; 9) машинаровкачка за кукурузъ; 10) разни видове плугове за обикновенна и за дълбока оранъ; 11) екстирпатори и култиватори; 12) обикновенни и ливадарски брани; 13) сламорезка машина,

Слѣдъ прѣглежданието на машинитѣ сѣщиятъ ръководителъ ни разведе изъ полето на чифлика, където се запознахме съ разнитѣ култури на самия чифликъ, а именно засѣтитѣ ниви съ разни зърнести произведения, по голѣмата частъ отъ които бѣ вече пожъната; — въ расадника съ разни видове дръвчета; съ искусствениитѣ ливади засѣти миежлата пролѣтъ съ разни фуражни растения и съ едногодишното лозе. При разгледванието на нивиятъ, засѣти съ овѣсъ забѣлѣжихъ се много зърна ороени, което по даденитѣ ни обяснения отъ г. ръководителя причината за туй било закѣсняването на жътвата отъ една страна и отъ друга силнитѣ вѣтрове, които обикновенно върлували по тази мѣстность; гонимата цѣль съ искусствениитѣ ливади, сѣщо не е могла да се постигне, вслѣдствие на не добръ приготвената почва и засѣвването на тѣзи ливади прѣзъ пролѣтъта, когато съгласно тамошнитѣ климатически условия, то би трѣбвало да става есенно врѣме. При разглежданието на лозето се констатира, че почти никакви грики не сѣ били положени тази година относително неговото отглеждане: резидбата бѣ недобръ извършена, много високо бѣ рѣзано, — не бѣ почищено и вързано, а оставено бѣ да буреняса, макаръ при основанието му и да се е имало прѣдвидъ идеята за създаването на едно образцово лозѣ, което се забѣлѣжаваше отъ голѣмитѣ разстояния оставени между лозитѣ, отъ първоначално дадната форма на главинитѣ и на конецъ отъ пълнотата съ еднообразнитѣ по сила лози по цѣлото лозѣ. При разглежданието на расадникътъ съ разнитѣ горски и други дръвчета много лоше биеше въ очи пълното му занемарение, съставляющъ

единъ голѣмъ гѣсталакъ, обкруженъ съ разни буреняци, по указанията на ръководителя единственната причина за туй занемаряване била голѣмата недостатъчността отъ работни сили.

Слѣдъ разглежданието на полето отидохме да разгледаме старитѣ обори за жребци и други, където подредъ се расправи на ученицитѣ отъ фелдшера на завѣдението, кой жребецъ отъ гдѣ е доставенъ и отъ коя е раса; сѣщиятъ фелдшеръ при това ни съобщи, че прѣзъ таъ годишния сезонъ за съвкупление въпроснитѣ жребци, на брой 17, били пустнати на три пѣти по голѣмо число кобили отъ колкото минѣлата година. Подиръ туй отидохме да разгледаме новопостроеното помѣщение за жребци, кеето и още не бѣ окончателно прѣдадено отъ прѣдприемачътъ, но при все туй, по нѣмание на друго помѣщение, въ него бѣхъ помѣстени купенитѣ 9 млади жребета и 6 кобилчета отъ Военното Министерство прѣзъ врѣме на конкурсътъ въ гр. Плевенъ за създаване на военно депо отъ коне. Отъ тукъ отидохме да разгледаме едрия рогатъ добитѣкъ, който токо що бѣ пристигналъ отъ паша. Тоя добитѣкъ, на брой 25—30, състоеше се отъ доста едри и силни волове, отъ едри но прѣстарели крави, отъ нѣколко млади бичета и телета и отъ два бикове, единия отъ които бѣ отъ Швейцарска порода, а другия — отъ тучашна — Искърска порода.

Слѣдъ прѣглежданието на добитѣкътъ, до вечерята имаше врѣме да разгледаме и двоетажния хамбаръ на чифлика, който за въ бѣдѣще се вижда да е недостатъченъ за събирането на чифлишкитѣ зърнени (храни) произведения, понеже се смѣта да се увеличи значително производството имъ. Слѣдъ прѣнощуванието ни въ чифлика, сутренята въ 4 часѣтъ, трѣгнахме пѣшкомъ за с. Крета. На пѣтътъ между чифлика и туй послѣдно село прѣминѣхме прѣзъ единъ редъ села, расположени край рѣка Витъ, които села по многобройнитѣ грамади копи отъ снопове отъ разни житни произведения, по многобройнитѣ копи сѣно изъ прѣвѣсходнитѣ по край рѣката ливади, по многото бостани, расположени по край пѣтътъ ни, които благоприятствувани отъ тазгодишнитѣ згодни климатически условия бѣхъ дали доста изобиленъ и едъръ плодъ, по неизмѣримитѣ пространства нивия, засѣти съ царевица, която пѣкъ благодарение на згоднитѣ прѣзъ началото на лѣтото климатически условия, по буйността на растежътъ прѣдставляваше цѣли гори и, най-послѣ, проглушителнитѣ викоуе при гонение конетѣ изъ арманитѣ токо що започнати, всичко туй ни направи извънредно радостно впечатление, опоеени отъ неуморимиятъ и постоянный производителенъ трудъ на нашиятъ земледѣлецъ. Особно извънредно впечатление ни направи отъ тия села, селото Мъртвица, на което ступанскитѣ дворове бѣхъ прѣпълнени съ грамадни копи отъ снопове. Всичко това се дължи на трудолюбивитѣ жители на туй село, състояще се отъ Банатски българи, прѣселени тукъ изъ Австрия прѣзъ 1888 година. Тия прѣселенци не малко съ своето трудолюбие сѣ способствували за прокарване на едно по-ра-

ционално ступанство, между съседните съ тѣхъ селски ступани.

При продължението — изъ пята покрай р. Витъ забѣлжихме да се занимаватъ хората отъ тия села и съ обработването на конопѣтъ, който имъ служи изключително за приготвление на черги. Въ 9 часа пристигнахме въ с. Крета и то при турбинената воденица, притѣжане на Плѣвенскитѣ граждани Д. Стояновъ и Костовъ, гдѣто слѣдъ една почивка отъ половинъ часъ пристѣпихме до разглеждането на казаната воденица. Тази воденица обема 6 млѣвни камъни, отъ които всѣки единъ въ едно денонощие може да смѣли около 55 хектолитри зърнени произведения. Тази воденица по своята система за турание въ движение на млѣвнитѣ камъни, е доста за прѣпорѣчване въ мѣста, гдѣто водата не изобилствува, тъй като тукъ съ малко вода се произвежда голѣма двигателна сила, а освѣтъ това и не изисква много голѣмъ отвѣсъ. Слѣдъ прѣглеждането на воденицата обѣдахме и слѣдъ единъ часъ почивка отпавихме се покрай рѣката Витъ за селото Самовитъ. Тука изъ пѣтътъ видѣхме сѣщото, каквото видѣхме и по пѣтътъ отъ чифлика до с. Крета. Освѣтъ горѣзброенитѣ посѣви, на много мѣста срѣщнахме да се обработва отъ турци тютюнѣтъ, но забѣлжвахме се, че вирѣянieto на това растение по тия мѣста не може да става удовлетворително, вслѣдствие постояннитѣ сухи и силни вѣтрове, които господаруватъ близо при устието на въпросната рѣка. Покрай сѣщия пѣтъ видѣхме прѣвѣсходни чарди отъ селски едаръ рогатъ добитѣкъ дошли на водопоитѣ и за пладнувание покрай рѣката Витъ. Въ сравнение на тоя добитѣкъ съ оня, който бѣ изложенъ на конкурсѣтъ въ гр. Плѣвенъ забѣлжихме една сѣществена разлика, относително едротата, красотата и числеността и за това по наше мнѣние тази порода (Искърската) и сега заслужава да взема първа мѣсто изъ мѣжду говеждий добитѣкъ въ цѣла България и да служи на всѣкъдѣ за възпроизвеждане на отличенъ работенъ добитѣкъ. Изъ пята на двѣ мѣста срѣщнахме малки пространства отъ брѣстови гори. При приближаванieto Дунавския брѣгъ особено впечатление ни направихъ пространнитѣ полета покрити изключително съ царевича. Обработването на царевичата въ такъвъ голѣмъ размѣръ по тия мѣста се отдава главно на честитѣ пролѣтни разливания на р. Дунавъ, тукъ есеннитѣ сѣидби сѣ почти изключени отъ обработването.

Часѣтъ въ 3½ послѣ пладнѣ стигнахме въ с. Самовитъ, забѣлжително по туй че служи за износенъ пунктъ за земеделческитѣ зърнени произведения на Плѣвенския окръгъ. Въ това село, по край Дунава многото хамбари и вѣялки машини свидѣлствуваха за значението на житната търговия въ този износенъ пунктъ.

Понеже бѣхме много уморени отъ дългия пѣтъ проходѣтъ до с. Самовитъ, за това слѣдъ една двучасова почивка въ послѣдното отпавихме се съ една варка по течението на Дунава за гр. Никополъ, гдѣто слѣдъ 2½ часа пристигнахме. При това ни ѣхтувание съ варка, имаше случай да

разгледаме брѣговетѣ на р. Дунавъ по това направление, които брѣгове — нашия състоящъ се отъ възвишени хълмове образувани повечето отъ варовити, пластовидно, наслагани камъни, и вслѣдствие на оскѣдната орница бѣха покрити отъ една слаба вегетация, а брѣговетѣ на противната страна бѣха обградени съ многобройни и обширни острови покрити съ върбалакъ. Само покрай устието на р. Осѣмъ, при вливането ѣ въ р. Дунавъ, нашиятъ брѣгъ, между с. Самовитъ и Никополъ е нисъкъ и покритъ съ голѣмо пространство ливади.

Щомъ пристигнахме вечерѣта въ гр. Никополъ, по распорѣжданieto на градското общинска управление распрѣдѣлихъ се ученицитѣ по квартири и на слѣдующийтъ день, на 27 Юлий сутренѣта, разгледахме градѣтъ, въ който между другитѣ работи бѣха планирани и се правехъ по главнитѣ улици въ града, коѣто по събранитѣ свѣдения научихме, че тѣзи енергически мѣрки за поправка на града се дължели на тогавашния кметъ г-нъ Н. Мариновъ, съ който имаше честѣта да се запознаемъ и който ни разведе изъ по-важнитѣ мѣста на града, къдѣто сѣ започнати нѣкои общеполѣзни прѣдприятия, отнасящи се до всестранното подобрене на сѣщия градъ. При приближаванieto частѣтъ за пристиганieto на параходѣтъ, отъ долѣ за нагорѣ, всички се отпавихме за пристанището, отъ гдѣто въ 5 часа и 30 минути слѣдъ обѣдъ се отпавихме за Орѣхово, къдѣто пристигнахме часѣтъ въ 10 и 25 минути. Въ тзи градъ посрѣщнахме голѣмо затруднение при настаняването ученицитѣ на квартири, макаръ прѣдварително и да бѣше писмено увѣдомено градско-общинското управление за деньтъ на нашето пристиганieto въ тоя градъ.

Сутренѣта, 28 Юлий, рано, когато бѣхме опрѣдѣлили да посѣтимъ фабриката на г-на Ф. Симиловъ и С-ие за мастило, червенъ восѣкъ и пр. прѣзъ туй врѣме избухна пожаръ до самата фабрика, който въ растояние на нѣколко минути турна въ опасност и самата фабрика, на която складѣтъ въ съседство съ неѣ прѣвѣрнѣ на пепелъ, а отъ една страна бѣха се подпалили два прозореца и на самата фабрика, които прозорци бидоха угасени съ мастило при отсѣствие на вода. Това нещастие нѣмаше да достигне до такава стѣпенъ, ако градското общинско управление имаше що годѣ уредена една пожарна команда и достатѣчно вода за въ такъвъ случай. Понеже фабриката бѣше почти испразднена и всичко въ неѣ се намираше въ безпорѣдѣкъ за това лишихме се отъ ползата, която можехме да извлечемъ отъ разглѣжданieto ѣ.

Отъ тукъ отидохме да видимъ парната дърводѣлница на г-нъ Павелъ Н. Лучовъ, която се намираше близо до фабриката на г-нъ Семидова. Г-нъ Лучевъ за да покаже дѣйствиетa на всичкитѣ дърводѣлчески инструменти съ помощѣта на парната сила, заповѣда да се тури всичко въ движение и послѣ подѣ редѣ показа нагледно, като какви нѣща могатъ да се извършѣтъ съ всѣки единъ дърводѣлчески инструментъ. Отъ тукъ се упѣтихме за парната воденица на г-на Лазаръ Мариновъ наоудяща се на западъ отъ града до брѣга на р. Ду-

навъ. Въ тази мѣлница бѣхъ поставени два мѣлни камъка, въ които се произвеждаше 4 качество брашно. Въ сѣщата воденица имаше и единъ урѣдъ за добиване на грисъ. Фабрикантина — г-нъ Мариновъ има добрината да ни расправи подробно за устройството и дѣйствието на разнитѣ нарѣди на мѣлницата. — При завръщанieto ни отъ мелницата отбихме се въ единъ голѣмъ складъ за земледѣлчески машини и др. разни оръдия, принадлежашъ на братия Нинови. Тукъ видѣхме разни видове ронкачки за царевица, разни видове плугове, вѣялки и др. Г-нъ Ив. Ниновъ, притежател на въпроснитѣ складъ, като се научи, каква е нашата цѣль, пристѣпи да ни обяснява подробно за изложенитѣ машини въ склада имъ, за оборотѣтъ който правили съ тия машини и за възглаголетѣ на населението въ Орѣхово и въ сѣсѣднитѣ съ нея околии. По расказа на г-нъ Ив. Ниновъ, тамошнитѣ земледѣлци почнахъ да избѣгватъ евтинитѣ земледѣлчески оръдия, слѣдъ като се увѣрили въ прѣимуществата на по скѣпитѣ, нъ по-дълготраинитѣ прѣдъ ония по евтинитѣ, но по-малко траинитѣ. Той ни каза, че плуговетѣ отъ системата „Гакъ“ по настоящемъ най-много се распродавали, по 40 лева единия; ронкачкитѣ система Hoffer & Schrantz по 150 лева едната. Така сѣщо повече се търсели вѣялкитѣ отъ фабриката на Hoffer & Schrantz въ Виена по 190 лева. Отъ тукъ понеже бѣше вече късно, затова освободихме ученицитѣ да си отидатъ по квартиритѣ, слѣдъ като се опрѣдѣли, че на слѣдующия день рано ще отидемъ за разсадника съ Американскитѣ лози. Утренята съ г-нъ Мариновъ, чиновникъ по филосерната зараза въ Орѣховската околия, отпавихме се въ казания разсадникъ отъ Американски лози, управляванъ отъ сѣщитѣ чиновникъ. Изъ пѣтя минахме прѣзъ находящия се край гр. Орѣхово горски разсадникъ, когото намѣрихме въ сѣвѣмъ занемарено състояние, вслѣдствие прѣмѣстванieto центъра на окръжното горско управление отъ Орѣхово въ Вратца. При сѣщия разсадникъ прѣминяхме прѣзъ едно доста голѣмо пространство залѣсено съ акации, айлантуси и отчасти съ орѣхи. Отъ този разсадникъ слѣдъ изминуване на още 3—4 километра прѣзъ градскитѣ лози, расположены на истокъ отъ града върху една наклонена мѣстность къмъ р. Дунавъ, стигнахме въ въпросния разсадникъ, който е расположенъ на една височина на 4—5 метра надъ дунавското равнище. По указанието на г-нъ Маринова разсадника билъ устроенъ отъ три години на самъ; това се забѣлѣжаваше и отъ растѣтъ на самитѣ лози. Около 5 декара отъ равсадника бѣше засаденъ съ Американски лози отъ видѣтъ Riparia glori de Montpellier и Riparia Sauoage, които бѣхъ привързани о подпорки; други 5 декара бѣхъ засадени съ прѣчки отъ сѣщия разсадникъ и съ сѣщитѣ видове прѣзъ миналата пролѣтъ; на едно малко пространство отъ сѣщия разсадникъ бѣхъ засадени прѣзъ сѣщата пролѣтъ по нѣколко прѣчки и отъ слѣдующитѣ видове американски лози: Rupestris, Herbemont Jagartz и Joek-Madeyra. Както изобщо по самия дунавски брѣгъ, тѣй и тукъ, по разсадника, вър-

луватъ силни вѣтрове, което обстоятелство ни кара да вѣрваме, че не ще може да се очаква твърдѣ голѣмъ успѣхъ отъ прѣдмѣтния разсадникъ.

Тукъ близо при разсадника бѣше поставена вѣтърничава воденица, то възползувахме се отъ тоя за по нашитѣ мѣста рѣдѣкъ случай, да запознаемъ ученицитѣ съ нейното устройство. По указанията отъ притежателя ѝ, тая воденица, била купена отъ Силистра, която бѣше съ два мѣлни камъка, струвала му съ всичко около 2500 лева, на която отъ работата билъ много доволенъ, нъ по нѣмание винаги мливо не могѣлъ да искара за сега даже и лихвата на вложения по нея капиталъ. Тази икономична воденица ни послужи за доста добъръ примѣръ и ние смѣло можемъ да ѝ прѣпорѣчимъ за всички ония страни, които сѣ лишени отъ достатѣчни води за воденици и сѣщеврѣменно се намиратъ, на мѣста по които постоянно владѣятъ вѣтрове. Отъ тукъ се опѣтихме по брѣга на р. Дунавъ за града, гдѣто като обѣдвахме и слѣдъ една почивка отъ два часа събрахме се на опрѣдѣленото мѣсто и отидохме въ градското общинско управление за да видимъ сондата. При отсѣтствието на г-нъ кмета, секретаря на горѣказаното управление, има добрината да покаже нагледно употрѣблението на въпросната сонда. По обясненията на секретаря сондата коствувала 800 лева, доставена отъ фирмата: Comandit Gesellschaft für Pompen Maschinenfabrikation von W. Garwens въ Хановеръ (Германия.) Съ тоя уредъ бѣхъ търсили на нѣколко мѣста изъ градѣтъ вода, при които опѣти той се указалъ много практиченъ при приспособлението му въ сравнение на други единъ много по-отдавна доставенъ отъ друга фирма отъ рѣчената община. Слѣдъ това, понеже бѣше късно вече и сѣщата вечеръ трѣбваше да се приготвимъ за нѣтъ, за туй се распустихъа ученицитѣ, като ииъ се каза да се намѣрихъ въ 9¹/₂ часѣтъ при пристанището на параходѣтъ. Часѣтъ въ 10 и 25 минути съ параходѣтъ „Hilde Garde“ отпѣтувахме за гр. Ломъ, гдѣто пристигнахме сутринята въ 3 часа. Слѣдъ пристиганieto ни врѣменно всички се спрѣхме въ единъ хотелъ, отъ гдѣто още въ зори установихме ученицитѣ на квартиръ въ зданието на педагогическото училище, благодарение на распорѣжданieto на г-нъ замѣстника на Директора на сѣщето училище и помощникъ кмета, който снабдиха ученицитѣ съ потрѣбнитѣ лѣгла. Понеже ученицитѣ миналата нощъ не бѣхъ спали и отъ друга страна, като инахме на расположеение да прѣкараме три дни въ гр. Ломъ до пристиганieto на слѣдующий параходъ отъ долъ за нагорѣ, то за това този първи день врѣмето до обѣдъ оставихме за отморяване. Въ два часѣтъ, подиръ пладитѣ придружени отъ Държавния земледѣлчески надзирателъ — г-нъ С. Марковъ и окръжния — г-нъ Т. Златановъ, отидохме да разгледаме окръжниятъ разсадникъ за американски лози въ него градъ, който разсадникъ се намира на Югъ отъ градѣтъ на Бѣлоградчикското шосе. Мѣстото възъ което е основанъ разсадникѣтъ расположено до коритото на р. Ломъ, прѣди било на частно лице, а послѣ било купено за 7000 лева отъ Ломската окръжна по-

стоянна комисия. На едно пространство отъ 12 уврата бѣхъ засадени на окончателно мѣсто, прѣди три години 12,000 американски лозини отъ прѣчки. Тия лозини привързани о джбови подпорки, 2 метра дълги, състояхъ отъ видоветъ: *Riparia Gloire de montpellier*, *Riparia Sauvage* и отчасти *Rupestris*, *Jagez Solonis* и *Herbamont*. Отъ буйниятъ растежъ на лозинитъ се виждаше, че почвата благоприятствува за вирѣянieto на тѣзи видове лози: само, че вѣроятно по близото имъ расположение до казаната рѣка, бѣхъ доста много пострадали отъ болѣстѣта „Антракноза.“ По объясненията на окръжний земеделѣчески надзирателъ, г-нъ Т. Златановъ, горѣпомянатата комисия имала намѣрение да засади съ американски лози цѣлото купено отъ неж пространство земя отъ около 150 уврата и слѣдъ туй вече да почне да раздава прѣчки отъ тѣхъ на населението изъ окръга. На единъ жгълъ отъ тая мѣстность бѣше построена окръжната желѣзарница, при която имаше принесени доста земеделѣчески машини за поправка особенно жѣтварки — машини, които както ни увѣри г-нъ С. Марковъ, земеделѣчески надзирателъ тукъ, тѣзи машини намирали широко приспособление въ Ломския окръгъ. При завръщанieto ни отъ разсадника отидохме да видимъ и окръжнитъ жребци за приплодъ. Тѣ бѣхъ на брой 5, отъ които четирѣхъ отъ Унгарска порода, а единия Дѣли-орманска въ смѣсъ съ Арабска. При разгледѣването обора на жребцитъ много ни очуди обстоятелството: защо надлѣжната постоянна комисия при харченieto на толкова други сумми се сжщила толкова при постройката обора на прѣдмѣнитъ жребци, а именно отдѣленията за всѣки единъ жребецъ бѣхъ къси и тѣсни отъ колкото е необходимо. Слѣдъ посѣщението на обора се мръкнѣ, то, затова распустихъме ученицитъ като имъ се каза, че на слѣдующиъ день сутрѣнъта, часа въ 5, ще отидемъ за държавния разсадникъ отъ американски лози.

На 31 Юлий, придружени отъ горѣпомянатитъ двамата окръжни земеделѣчески надзиратели и г-нъ Вълчевъ отъ гр. Ломъ, студентъ по земеделѣието при висшето земеделѣческо училище въ гр. Хале (Германия), отидохме въ държавния разсадникъ, който се намира на 4 километра разстояние, на истинната страна на града, въ срѣдата на градскитъ лозя расположежъ въ една малка долина. Понеже г-нъ Драговъ, управляющия речения разсадникъ отсъствува, който бѣше командированъ въ в. Търново по приспособление мѣрнитъ противъ отскоро открититъ филоксерни гнѣзда въ тамкашнитъ градски лозя, то за това сжщия разсадникъ се завеждаше отъ земеделѣческия надзирателъ, г-нъ С. Марковъ, който подъ редъ ни расправи за всичкитъ извършени до него день работи въ този разсадникъ, а именно около двѣ хиляди тригодишни лозини, подпрѣни и вързани о чамови подпорки, 2½ метра дълги, около 4000 прѣчки, добити отъ първитъ и засадени на постоянно мѣсто, едно пространство отъ 2 уврата, засадено съ прѣчки за вкореняване; едно пространство отъ 1 увратъ съставляюще сортиментъ отъ мѣстни лози и най-послѣ

една лѣха засадена съ около 200 прѣчки отъ сжщитъ американски лози и присадени съ разни мѣстни сортове, отъ които голѣма частъ бѣхъ се прихваляли. Присажданieto на тия лози е станало прѣзъ миналата пролѣтъ по метода за присаждане извѣстна подъ названието „Английска копуляция.“ Тукъ С. Марковъ ни объясни като какъ се въобще практикува въпросното присаждане, какъ се засаждаатъ присаденитъ прѣчки за вкореняване и какви грижи се полагатъ по тѣхъ до добиванieto на съвършени лозини. Слѣдъ една малка почивка унѣтихъме се вкупомъ да посѣтимъ градината на извѣстния въ гр. Ломъ старъ и опитенъ градинаръ, овощаръ, пчеларъ, лозаръ и пр. — Дѣдо Гьoko. Като прѣминяхъме на истокъ отъ държавния разсадникъ около 1½ километръ, прѣдстави се прѣдъ насъ една роскошна градина, въ срѣдата на която се издигаше една скромна лѣтна къща (вила) обградена отъ всичкитъ страни съ зеленина отъ дивата лоза. Токо щомъ влѣзохъме въ двора на вилата посрѣщна ни единъ бѣлобродъ старецъ на 75—80 годишна възраст съ градинарската ножица въ рѣцѣ, които бѣхъ одраскани отъ розитъ, токо що присаждани отъ него. Съ влизанieto ни въ дворътъ замолихъме уважаемия старецъ да ни разведе изъ неговата градина и ни расправи за разнитъ култури, които той въ малкъ размѣръ отглеждаше не съ спекулативна цѣль, а просто отъ прѣданность на градинарското искусство. Тукъ видѣхъме разни видове ябълки и крушеви дървчета, отгледани въ ниска форма, които бѣхъ угрохнали съ прѣкрасни разноцвѣтни и едри плодове; разни видове лозини, които за да се прѣдварѣтъ отъ болѣстѣта пероноспора, която обикнованно често върлувала по тая страна, бѣхъ третирани съ Бордолезовъ растворъ, който Дѣдо Гьoko приготвявалъ така: въ 50 литри вода растворялъ 2 килограмма синъ камѣкъ и въ друга 50 литри вода — 2 килограмма негасена варъ и всичко това смѣсвалъ въ едно; видѣхъме сжщо да се отгледватъ въ изобилие разни видове лешници, едри колкото орѣхи, малини, ягоди, праскови, френско и английско грозде (*Rilis*) и разни цвѣти. До това отдѣление отъ градината се допираше една голѣма ливада, която служеше за доставяние нужния фуражъ на неговата прѣвѣсходна крѣва, а въ сѣдство съ ливадата едно доста голѣмо пространство бѣше засадено съ лебеници, друга частъ съ царевича и една съ лозе. Близко до казаната вила имаше една група отъ нѣколко американски лози отъ видѣтъ *Riparia Gloir de Montpellier*. Тѣзи лози ни удивихъ съ извънредната си голѣмина, имаше едногодишни пѣртове по-дълги отъ 5—6 метра. Слѣдъ внимателното разгледѣвание на всичко туй, което обгрѣщаше притежанieto на дѣдо Гьoko въ тая мѣстность, той ни покани прѣдъ вилата си и ни даде отъ разнитъ овощия и плодове и като въ сжщото врѣме ни прѣдложи една черпня, а слѣдъ това се завърнахъме обратно въ разсадника на обѣдъ, приготвенъ отъ горѣпомянатитъ г-да земеделѣчески надзиратели, ведно съ Ломския окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ г-нъ Д-ръ К. Златановъ, за което сме имъ крайно благодарни.

Слѣдъ една почивка, отъ 2 часа подъ хубавитѣ сѣбичести дървета обкрѣжающаи разсадника, завърнахме се въ града.

На слѣдующийтъ день, 1 Августъ, придружени отъ сѣщитѣ вчерашни господа посѣтихме пивоварната фабрика на Мартинекъ, която се намира на западната частъ на града до Дунава, въ която фабрика приготвянето на пивото ставаше по единъ примитивенъ начинъ, а тъй сѣщо и помѣщенията не отговаряха на изискуемитѣ се условия, но при всичко туй произведеното отъ нежъ пиво бѣше доста добро. Тукъ се расправи на ученицитѣ подробно за послѣдователнитѣ работи, на които се подлага ячмикътъ, до гдѣто да се прѣработи на пиво. Тази сѣщата фабрика имаше и единъ хмѣлникъ, градина за хмѣлъ, отъ която фабриката се снабдяваше съ потрѣбното количество хмѣлъ. Завръзването на хмѣлнитѣ вѣтви ставаше около 4—5 метра високи колове. Тукъ видѣхме узрѣлъ хмѣлъ, обранъ и оставенъ на сушене, а така сѣщо и зеленъ. По положението на хмѣлника, сѣверно, и обгражданието му съ много неплодовити и плодовити дървета, убѣдихме се че това растение за вирѣнието си изисква прохладни мѣста. Отъ тая фабрика отидохме въ друга една въ сѣсѣдство съ първата и на западъ отъ нежъ принадлежаща на Малатинъ и Хозманъ. Тя бѣше отскоро построена и въ нежъ макаръ малка бѣхъ приложени всичкитѣ условия за една рационална пивоварна фабрика. И тукъ на ученицитѣ послѣдователно се расправи за манипулацията по производството на пивото. Въ тая фабрика можѣхъ да видѣтъ единъ отъ най-модернитѣ способи за приготвянето на пивото. Слѣдъ като се раздѣлихме и отъ тази фабрика оитихме се още на западъ по край р. Дунавъ и слѣдъ изминуването на едно разстояние отъ 4—5 километра стигнахме въ парната керемидчийница на Исмаилъ Сюлюмановъ и Спасъ Хаджи Георгиевъ. Тая керемидчийница, построена отъ скоро врѣме изважда единъ видъ плоскообразни керемиди, които по якостта и практичното имъ слобяване, напоследъкъ сжъ взели едно голѣмо употребление въ всичкитѣ край-дунавски градища. Основата на тая фабрика е поставена отъ горѣспомѣнати турчинъ, а послѣ съ вземане на фабриката голѣмъ размѣръ станало е нужда отъ достатъченъ капиталъ и за това инициатора прибѣгналъ други съдружници. Причината за гдѣто е тя отдалечена на едно такова разстояние отъ града, е слодната прѣстъ, черно-червена иловица, която се намира въ тази мѣстность въ голѣмо изобилие. Въ тази фабрика за сега работи само една преса, но съ врѣме се смѣта да се увеличи числото на преситѣ, за която цѣль се почнало и съграждането на една четворожѣлна пещъ (фурна) за непрѣкъснато печение по системата на Хофмана; съ това приготвяние се смѣта да се произвеждатъ около 25.000 керемиди на день. Слѣдъ едно внимателно разглеждане на тая керемидна фабрика, завърнахме се обратно въ града като се каза на ученицитѣ да бѣдѣтъ готови въ 1½ часѣтъ, слѣдъ полнощъ при пристанището.

На 2 Августъ въ 3½ часѣтъ заранѣта съ парахода „Лудвигъ-Карлъ“ се отправихме за гр. Видинъ, гдѣто стигнахме часѣтъ въ 5½ утринѣта. Туку що слѣзохме отъ парахода единъ градски комисаръ изъ Калафатъ (Романия) ни запита: кога имаме намѣрение да посетимъ казания романски градъ. Съобща му се, че съгласно маршрутѣтъ ни, пристиганието ни ще стане тамъ съ слѣдующийтъ редовенъ параходъ, на 4 сѣщия мѣсець сутринѣта, гдѣто ще искаме да прѣстоимъ два дни. Слѣдъ това намѣрихме прѣдсѣдателя на Видинската окрѣжна постоянна коммисия, който се распореди да се настанѣтъ ученицитѣ въ Окрѣжния пансионъ въ него градъ. Слѣдъ настаняването ни, придружени и отъ Видинския чиновникъ по филуксерната зараза, г-нъ Г. Диневъ, и съ единъ отъ учителитѣ на мѣстната гимназия, отидохме на парахода, по случай 2 Августъ — възшествието на Н. Ц. Височество, Господаря на Българския прѣстолъ. На парахода ни подиряхъ отъ мѣстното Околийско Управление, кждѣто намѣрихме г-нъ Павелъ Ласко, районенъ инспекторъ по лозарството на Должския окрѣгъ, подъ надзорѣтъ на когото поставенъ разсадникъ въ Калафатъ; съ сѣщия бѣше дошѣлъ отъ Калафатъ субпрефекта отъ сѣщия градъ, съ който съ посрѣдството на Видинския околийски началникъ. — г-нъ Востанджиевъ, слѣдъ като се запознахме тѣ настояхъ щото още на сѣщия день съ мѣстното паракходче, циркулирующе между Видинъ—Калафатъ да отидемъ въ послѣдния градъ, гдѣто всичко било приготвено за посрѣщанието ни и нѣмало възможность да се отложи. Прѣдъ видъ на туй съобщение съгласихме се и тутакси заминахме съ въпросното паракходче, придружени сѣщо и отъ Видинския Околийски Началникъ. Съ пристиганието ни на Калафатското пристанище, тамъ бѣхъ приготвени кола съ които веднага се отправихме за Лозарския разсадникъ, придружени отъ спомѣнати инспекторъ, помощника му — г-нъ Августинъ, лозарски районенъ под-инспекторъ. Слѣдъ изминуването на едно разстояние отъ 7—8 километра на Юго-истокъ отъ Калафатъ пристигнахме въ с. Чюпрючени, гдѣто се намираше центрѣтъ на разсадникѣтъ, отъ който още на 2 километра разстояние по сѣщото направление влѣзохме въ лозята на разсадникѣтъ. Тукъ г-нъ Инспектора — П. Ласко, ни разведе на всѣкъдѣ изъ лозята и ни посочи всичкитѣ опити, които сжъ били правени относительно противодѣйствието на пѣсечливитѣ почви върху филуксерата. Тукъ видѣхме едно пространство отъ 20 хектара мѣсто распрѣдѣлено на таблици обградени съ плѣтища и засадени съ почти всичкитѣ съществующи сортове лъзи отъ разнитѣ винопроизводителни страни въ Романия; тукъ видѣхме единъ пунктъ отъ десетина лози, засадени въ глинената почва, прѣвозена тукъ отъ другадѣ, и заразени нарочно съ филуксера, която намѣрихме да съществува въ голѣмъ размѣръ, а въ сѣсѣднитѣ лози обградени съ пѣсечлива почва, то отъ сѣщата зараза не междѣ да се намѣри. Въ срѣдата на разсадникѣтъ бѣше издигната една доста голѣма, нѣ ефтино направена винарска изба, въ която

ни се даде възможност да опитаме производнитѣ вина отъ плодѣтъ на лозитѣ, които ъж окръжаваха. Изъ между орѣдята, които видѣхме тукъ, направихъ ни впечатление голѣмий Саковий плугъ за дълбоко разораване на почвата, който плугъ се теглил отъ 10—12 двойки волове. Съ този плугъ постѣпенно разработвали почвата на потрѣбната дълбочина отъ 60 сантим. По указанията на г-нъ П. Ласко съ създаването на тия лозя въ тая мѣстност се прѣслѣдвало първо оползотворяването на голѣмитѣ пространства земя край-дунавския брѣгъ, състоящ се главно отъ лѣтушъ пѣськъ (75%) и запазване оригиналността на разнитѣ тѣхни вариетети отъ лозя. При турянито основата на тия образцови лозя, направило се е едно значително опущение на едно доста важно условие за вирението на лозата въ почви отъ такова естество, именно: не се е взело въ внимание до каква най-голѣма дълбочина може да спадне земната влага прѣзъ лѣтния сезонъ. Тукъ въ по-голѣмата част на въпроснитѣ лозя почвенната влага е на по-голѣма дълбочина отъ 6 метра. Слѣдъ едно подробно разгледане на тия лозя, завърнихме се обратно въ разсадника кѣдѣто прѣчкитѣ за засаждане на сѣщитѣ лозя на окончателното имъ мѣсто, прѣдварително се вкореняватъ, понеже, както ни се каза отъ направенитѣ опити, лозовитѣ прѣчки засадени въ въпроснитѣ пѣсьчливи мѣста не могли да се вкореняватъ; а въ разсадника това се постигало, тъй като почвата му не бѣше толкова много пѣськлива. — Тукъ въ разсадника, слѣдъ една малка почивка бидохме разведени изъ него, гдѣто, между другитѣ нѣща, видѣхме да правѣтъ опитъ за развъждането на бамбуковата трѣстъ, доставена въ вкоренени части прѣди 2 години отъ сѣмепродавницата на Andrieux—Vilmorin въ Парижъ (Франция), съ която трѣстъ тѣ смѣтатъ за въ бѣдѣще да замѣнятъ дървенитѣ подпорки на лозята като по-икономични и трайни. — Слѣдъ до тукъ даденитѣ ни съ готовностъ подробни устни обяснения, г-нъ Ласко има добрината да ни подари по распоряжанието на почитаемото Романско Министерство на Земледѣлието, Търговията и Индустрията почти всички ръководства публикувани до днесъ отъ сѣщото касателно филуксерата и по-главнитѣ Криптогамически болѣсти, на които е изложена лозата и ведно всичкитѣ опити направени до сега по запазването и възобновлението на лозарството въ Романия. Така сѣщо ни се дадохъ и всичкитѣ ежегодно издавани карти отъ 1888 год. до сега, относително распространението на филуксерната зараза и създаденитѣ до сега разсадници съ Американски лози въ сѣщата държава. Като излѣзохме отъ разсадника, посѣтихме стопанския дворъ на отдадената подъ аренда на единъ селенинъ отъ туй село Държавна мушия съ 80.000 лева годишенъ наемъ. Въ този дворъ видѣхме пространни сушилни (чардаци) за царевица, гдѣто имаше освѣнъ другитѣ машини и една голѣма ронкачка, дѣйствующа съ пара. Отъ тукъ заминахме за града. Изъ пѣтя ни направи голѣмо впечатление въздигнатата по тия мѣста пѣсьчлива пространна гора отъ 3000 хек-

тара състояща се исклучително отъ акациевѣ дървета, засадени отъ 17 години насамъ и отъ която гора, както ни се каза, една значителна частъ вече е дадена отъ държавата, чието владѣние е тя, на експлоатиране по 560 лева хектара. На пѣтътъ ни за града отбихме се за къмъ севѣрния край на послѣдния, кѣдѣто видѣхме сушилни или както тукъ ги наричатъ патули за царевица, разположени въ форма на квадратъ, на който едната страна надминаваше 150 метра съ $2\frac{1}{2}$ широки и $3\frac{1}{2}$ метра високи. Тия патули, които бѣха опразднени, били притежание на единъ манастиръ. Отъ тукъ прѣзъ срѣдѣ града отидохме въ градската градина при самото пристанище, кѣдѣто бѣше приготвена една трапеза за всички ни (учители и ученици) отъ страна на градско-общинското управление, на която трапеза бѣше поканенъ нарочно и Видинския окръженъ Управителъ — г-нъ Писановъ, а тъй сѣщо и по-виднитѣ хора отъ гр. Калафатъ. На тази вечеря се искавахъ отъ двѣтъ страни гостоприемници и гости много чистосърдечни наздравици, отъ които повечето се отнасяхъ до взаимнообразно поддържане на добри отношения между двѣтъ съседни държави, въобще и въ частности по успѣхътъ на лозарството въ тия двѣ съседни приятелски страни. На тази вечеря се даде още по-голѣмъ блѣсъкъ съ присѣствието и на военната музика отъ тамкашния мѣстенъ гарнизонъ, която музика испроваждаше всѣка една наздравица съ марша: „Шуми Марица.“ Най-послѣ, часътъ въ $10\frac{1}{2}$ ведно съ гоститѣ за Видинъ, взехме сбогомъ отъ любезнитѣ гостоприемци, които и до заминаването на параходѣтъ, който ни очакваше на пристанището за да ни отнесе въ гр. Видинъ не се отдѣлихъ отъ насъ. До заминуванието и отдалечаванието на параходѣтъ военната музика непрѣставаше да свири Българския народенъ маршъ „Шуми Марица“, както и Романския — „Гривица маршъ“, съпровожданъ отъ единъ пѣвчески хоръ. Гласътъ на музиката, хорътъ и живитѣ акламации, които се искавахъ отъ насъ и отъ гостоприемницитѣ въ скоро врѣме бидохъ заглушени отъ непрѣкъснати топовни гърмежи изходящи отъ насрѣщностоящия ни блѣскаво освѣтленъ градъ Видинъ, по случай възшествието на Негово Царско Височество Фердинандъ I-й на Българския прѣстолъ. —

Часътъ по 11 пристигнахме обратно въ гр. Видинъ.

На утрѣшния день, 3-ий Августъ, въ зори, придружени отъ тамошния чиновникъ по филуксерната зараза, г. Диневъ, отидохме въ ръководимия отъ него Държавенъ разсадникъ за Американски лози, който се намира разположенъ на 2 километра на западната страна отъ градѣтъ. Г-нъ Диневъ веднага съ влизанието ни въ разсадника расправи послѣдователно за образуването на въпросния разсадникъ и пѣлѣта, която се прѣслѣдва съ него. Тукъ освѣнъ че видехме почти сѣщитѣ сортове Американски лози за непосредствени и посрѣдствени производители, но и разнитѣ опити направени отъ скоро време по присажданието на американскитѣ лози съ мѣстни, а именно: зрело, зе-

лено и смѣсено присаждане. Въ сравнение буйността на Американскитѣ лози въ тоя разсадникъ сравнително съ ония въ Ломския разсадникъ ни се виде много по-голъма; това обстоятелство го отдадохме на запазването по-продължително време на влагата въ първия разсадникъ вслѣдствие хоризонталното му положение въ обкръжаванieto му отъ една бара. Тукъ забѣлжихме, лозитѣ Jaquetz бѣха обзети въ голѣмъ размѣръ отъ болѣстѣта „*Pero-nospora viticola*“; а не въ малъкъ размѣръ Американскитѣ лози отъ видѣтъ Kiparia бѣха пострадали и отъ болѣстѣта „*antracnosa*“. Тукъ видѣхме и едно сѣменище, което съдържае разни видове Американски лози и разни овощни дръвчета. Г. Диневъ ни показа и единъ планъ, както на мѣстата на съществуващиятъ разсадникъ, тъй също и на ония мѣста, които ще трѣбва да се отчуждятъ за увеличението на разсадникътъ.

До тоя разсадникъ се намира и Държавния горски разсадникъ, който въ отсъствието на горския инспекторъ разгледахме подробно. Този разсадникъ е доста добръ распрѣдѣленъ и се добръ поддържа. Въ него видѣхме разни видове горски и плодови дръвчета, распрѣдѣлени въ отдѣлни таблици. Отъ тукъ се завърнахме въ градътъ, кждѣто слѣдъ една почивка отъ три часа се отправихме за спиратата фабрика на Г. Г. Джоновъ и А. Лозановъ, разположена до брѣга на р. Дунавъ на 1.5 километра на югъ отъ градътъ. Притежателитѣ отсъствуваха отъ фабриката, но при всѣ туй, навѣрно по тѣхно распоряждане, директора на същата фабрика, по народностъ нѣмецъ, ни допусна да разгледаме подробно всичкитѣ процеси по производството на спирта отъ разнитѣ зърнени произведения. Тѣзи фабрика, която въ едно денонощие може да изработи около 30 хектолитри чистъ спиртъ, по-голъмата частъ отъ физическитѣ работи въ нея се извършваха посредствомъ парната сила, и то съ урѣди и приспособления по-най новата система, които днесъ наука прѣпорѣчва за бързия ходъ на работитѣ, за икономия на работа, материялъ и пр. Съ една рѣчь тукъ може да се каже ученицитѣ видоха най-новитѣ приложения на техниката относително добиванieto на спирта отъ зърненитѣ произведения. При тая фабрика бѣше устроена и една парна дѣскорѣзачка (бичкийница) на която суровия дървенъ материалъ се донася по р. Дунавъ отъ Романия и Австро-Унгария. Край дѣскарницата видѣхме една свинарница, въ която се оговяваха около 300 свинии отъ мѣстна порода. Уговяването на свинитѣ става изключително съ остатѣцитѣ отъ зърненитѣ произведения, употребени за производяването на спирта. Тукъ се строеше единъ оборъ за около 300 волове за оговяване. При завръщанieto ни въ града научихме се че произведениитѣ спиртъ отъ тази фабрика, оговенитѣ свинии и едѣръ рогатъ добитѣкъ се распродавали въ Видинския окръгъ и отчасти въ съседнитѣ съ него окръзи.

На утрѣшниятъ день, 4-ий Августъ, въ 5^{1/2} часѣтъ сутрешната, отпътувахме съ параходѣтъ за сръбското пристанище Радугацъ. При туй пътувание извън-

рѣдно впечатление ни направи отсъствието на пасажери и то особно въ III и II классъ, кждѣто бѣхме почти ние сами съ ученицитѣ, когато до другитѣ български пристанища дори до гр. Видинъ пътницитѣ въ парахода винаги бѣха толкова много щото повечето отъ тѣхъ стоеха на крака. Отъ туй вадимъ заключение, че Дунавското пароплувно Австро-Унгарско Дружество се ползува материално най-много въ границитѣ на Българския брѣгъ. Часѣтъ въ 10^{1/2} прѣди пладнѣ стигнахме въ с. Радугацъ кждѣто бѣха дошли отъ Лозарско-Овошарското училище въ Буково, при Неготинъ, да ни посрѣщнатъ 2-ма учители отъ същото заведение г. г. Троановичъ и Шайковичъ, и помощника на Негот. кметъ Газда Юво. Тѣ бѣха дошли съ 3 училищни кола и съ 5 други хванати нарочно отъ Неготинското градско общинско управление за прѣвозването ни до гр. Неготинъ, стоящъ 13 километра на вѣтрѣ отъ пристанището при Радугацъ. На послѣдното туй село, слѣдъ една малка почивка, кждѣто посрѣщнахъ и почерпени отъ г. кмета на същото, горѣказанитѣ господа учители ни заведоха въ образцовитѣ имъ лозя на училището засадени съ мѣстни сортове на пѣсечлива почва. Тия лозя се намиратъ на разстояние отъ 2 километра на сѣверо-западъ отъ с. Радугацъ разположени на брѣга на р. Дунавъ. При полаганieto основа на тия лозя се прѣслѣдвани сѣхитѣ цѣли, каквито и съ ония, уредени съ с. Чюпрючени при гр. Калафатъ (Романия), за които по-горѣ спомѣнахме. При това подпочвата на тѣзи лозя, съ пѣсечлива почва, е задоволена съ влага прѣзъ цѣлиятъ лѣтенъ сезонъ, което условие е и накарало управлението на училището да създаде, тукъ образцови лозя. Близко при сѣхитѣ лозя, засадени прѣди двѣ години, заведоха ни сѣхитѣ господа въ едно близостояще частно лозе при брѣга на р. Дунавъ, засадено отъ 25 години насамъ, което изобилствуваше съ плодъ и нигдѣ не повредено отъ филлоксерата, макаръ и нѣколко години подъ редъ да е било нарочно зарязвано отъ частни хора. Отъ тукъ се завъртехме въ с. Радугацъ, отъ гдѣто веднага потеглихме за Неготинъ. Изъ пъхтѣ, който води прѣзъ едно обширно равно поле, бѣше обграденъ съ ливади и много нива засѣти съ царевица, която бѣше почти въ същото положение, както оная която видѣхме изъ българскитѣ полета, страдающа за дъждъ. Градѣтъ Неготинъ е разположенъ въ подножието на жгълтъ, образующъ се отъ сливането на двѣ доста високи и обширни бърда, отъ които едното е по-вечето гористо, а другото, сега съвсѣмъ оголѣло, е било покрито съ прочутитѣ едно врѣме Неготински лозя. Слѣдъ 1^{1/2} часъ пристигнахме въ градѣтъ Неготинъ, гдѣто по распорѣжданieto на градското общинско управление ученицитѣ се установиха въ нѣколко хотела. Въ три часѣтъ слѣдъ обѣдъ придружени отъ горѣказанитѣ г. г. учители се отправихме да посѣтимъ лозята на съществуващото акционерно лозарско дружество въ сѣхитѣ градъ, нарѣчено „Украинска Винарска Задруга“. Цѣлѣта на това дружество е да се усили възобновлението на бившитѣ Него-

тински лозя на подложка отъ противостоящи на филуксерата американски лози, за които цѣль дружеството се е нагърбило да създаде едно огромно пространство такива лозя, и съ което да накара по-бързо тамошнитѣ лозари да послѣдватъ примера му. Въпроснитѣ лозя се намиратъ на 3 километра разстояние на И. отъ града Неготинъ, разположени на едно голѣмо обширно бърдо съ глинесто пѣсеклива почва. Тукъ имаше едно пространство отъ 200 декара засадени съ Американски лози отъ видѣтъ *Riparia Portalis* или *R. Gloire de Montpellier*, отъ които дисени, $\frac{1}{4}$ бѣхъ присадени прѣди 2 години и тая година вече имахъ доста много плодъ; друга една четвъртъ ($\frac{1}{4}$) бѣхъ присадени прѣзъ истекшата пролѣтъ и едра частъ при дѣтото; а другитѣ $\frac{2}{4}$ още не бѣхъ присадени съ цѣль да има отъ кѣдѣ да се бератъ прѣчки за подложки за увеличение на дружеств. лозе. Ръководението на работитѣ въ дружественното лозе бѣше повѣрено на единъ бившъ ученикъ свършившъ курсѣтъ на Практическото Лозарско училище при гр. Неготинъ. Токо що бѣхме захванали да разгледваме въпросното лозе, въ туй врѣме пристигна прѣдсѣателя и същевременно и инициаторѣтъ за съставянieto на спомянатото дружество г-нъ Фрицмаинъ по професия аптекаръ, имотенъ пѣмецъ, отъ дълго врѣме заселенъ въ гр. Неготинъ. Господинъ Фрицмаинъ, който владѣе добръ сръбския языкъ, слѣдъ като ни расправи подробно за цѣлѣта на дружеството, за направеното отъ него, дружество, до сега и онова което то може да направи, заведе единъ оживенъ разговоръ относително разнитѣ видове присаждане на Американскитѣ лози. При всиуко, че до тогава и въ самото дружественно лозе се е практикувало зеленото присаждане, но той пакъ твърдеше за по практично, особно за селенитѣ, здзелото присаждане, като вземаше прѣдъ видъ изискуемите се по-вече и по-голѣми трудности при първото. Учителѣтъ г-нъ М. Трояновичъ, който същевременно е и подъ прѣдсѣдатель на горѣспоменатото дружество признаваше за умѣстно настояванието на г-на Фрицмаина, но понеже пакъ отъ опитъ узналъ, че зеленото присаждане всѣкой пѣтъ много по-вече гарантира извършената рвбота, за това той, като не обръща внимание на трудѣтъ, прѣпоръчва послѣдното присаждане. Господинъ Фрицмаинъ ни показа и мѣстото въ лозето, гдѣто се смѣта да се построи за въ бѣдѣще винарската изба на дружеството. Понеже бѣ почнало да се мръква, затова се завърнахме въ града Неготинъ, кѣдѣто се отбихме да видимъ паметникѣтъ на прочутия „Хайдутъ Велко“, който паметникъ е построенъ въ дворѣтъ на къщата, гдѣто този юнакъ се е родилъ. За него ни расправихъ на дълго разни анекдоти като прочутъ защитникъ на Крайинский окръгъ отъ турцитѣ. Отъ тукъ ученицитѣ се распустнаха, като имъ се съобщи кѣдѣ утрѣ рано ще ни бѣде сборния пунктъ.

На 5-й Августъ сутринѣта придружени отъ сѣщитѣ господа учители, упѣтихме се за училището въ Буково, отстояще на Юго-западъ на 4 километра отъ градѣтъ. Още не изминахме два кило-

метра отъ града влѣзохме въ лозарския разсадникъ на училището, който е разположенъ до самото подножие на едно гористо бърдо съ една много малка наклонность, съ едно пространство отъ около 25 хектара. Щомъ влѣзохме въ разсадника, слѣдъ една малка почивка, учителя г-нъ М. Трояновичъ, ръководителъ на разсадника, заведе ни на единия край въ разсадника и отъ тамъ започна постепено да ни расправя за всичко онуй, което съдържаше разсадника. Тукъ ние видѣхме едно пространство отъ около 20 хектара, подраздѣлено на таблици, засадени съ разни сортове отъ Американски лози отъ които по-голѣмата частъ служатъ за добивание подложки, а други — за директно производство. Прѣобладающата Американска лоза за подложки въ тоя разсадникъ, която тукъ е дала най-добри резултати, е *Riparia portalis* (*R. Gloire de Montpellier*), слѣдъ нежъ иде *Rupesris*, *Solonis* и започнато е да се произвожда видѣтъ *Berlandieri*, на единъ край въ разсадника, гдѣто почвата е много варовита. Отъ директнитѣ пѣкъ производители, Американски лози, отъ начало се е очаквала голѣма полза отъ лозата — *Iaquez*, но вслѣдствие ежегодното боледувание на послѣдната отъ болѣстѣта „*Peronospora*“, напослѣдкъ засаденитѣ таблици съ тая лоза почнали да присаждатъ мѣстни сортове лози по-малко страждующи отъ рѣчената болѣсть; слѣдъ *Iaquez* въ тоя разсадникъ, сега първо мѣсто заематъ лозитѣ „*York-Madeira*“, „*Herbemont*“, „*Otello*“ и „*Oporto*.“ При това послѣднитѣ два вида сж указали много малко противостоящи на филуксерата, та за това тамъ смѣтатъ за въ бѣдѣще да развъждатъ за директни производители *Herbemont* и *York-Madenira*.

Всичкитѣ таблици на цѣлия разсадникъ сж раздѣлени съ малки пѣтеки и сж обградени съ лози отъ сѣщитѣ видове; засадени въ таблицитѣ, поддържани на висока подрѣзка въ форма на палмети. Въ по-многоото отъ таблицитѣ засадени съ *Riparia* бѣхъ присадени съ по-главнитѣ тамкашни сортове, а именно „Зачинакъ“, „Скадарка“, „Прокупацъ“ и др., а пѣкои други и съ чуждестранни като *Ris-lind*, *Bordeaux* и пр. Нѣколко пѣкъ таблици засадени сѣщо съ *Riparia* и съ положение почти хоризонтално сж прѣдзначени за произвеждане на прѣчки. Измѣжду засаденитѣ таблици съ *Ripestris*, не много на брой, само една ни направи впечатление, въ която лозитѣ *Rupestris*, бѣхъ се толкова много буйни развили и силно сплѣли, щото прѣдставлявахъ единъ непроходимъ гѣсталакъ. Причинитѣ за това споредъ даденитѣ ни свѣдѣния отъ г-нъ М. Трояновичъ, били гѣстото засаждане на въпроснитѣ лози, а и отъ голѣмата влага на почвата. Всичкитѣ таблици въ тоя разсадникъ се разположени въ два реда около единъ главенъ пѣтъ и обградени съ други второстепенни пѣтища, които вкупомъ съставляватъ почти единъ четворожѣлъникъ. Главниятъ пѣтъ е обграденъ съ една дѣсчена сво-дообразна мръжа по които се распростирахъ лози отъ мѣстни тамкашни сортове присадени на Американски лози поддържани на висока подрѣзка въ форма на вертикални кордони. По сръдата на тоя

разсадникъ се намира една малка сграда, която служи за жилище на надзорника и за пазение на разнитѣ инструменти. Въ това здание бѣше поставенъ и единъ телефонъ който служи за съобщение на разсадникътъ съ централното управлѣние на училището. Между другитѣ инструменти употрѣблявани въ тоя разсадникъ интересува ни доста прѣскалката подѣ име Syphonía отъ фабриката на Филипъ Маифартъ и & въ Франкфуртъ (Германия) която струвала около 70 лева. Приимуществото на тая прѣскалка прѣдѣ другитѣ състои именно, че слѣдъ напѣлнюванието ѝ съ надлѣжния растворъ тя дѣйствува автоматически, т. е. течността се прѣска безъ да се има нужда отъ нѣкаква рѣчна сила, а сѣщеврѣменно распрѣскването на течността става много по-распрѣснато и еднообразно отъ колкото при другитѣ прѣсаклики. Понеже прѣзъ това врѣме имаше приготвена и борделезова течностъ, то г-нъ Трояновичъ има добрината да ни покаже нагледно дѣйствието на въпросната прѣскалка.

Около сградата на казаното здание видѣхме разни видове сливи и праскови, които бѣхъ грахнали отъ плодъ. Отъ този разсадникъ ни завѣдохъ въ сѣседното съ него „растило“ прѣдначено за вкореняване на присаденитѣ прѣчки, което растило захвашаше едно пространство отъ 7—8 декара. Въ него растило видѣхме едно голѣмо пространство отъ млади лозини отъ присадени прѣчки засадени прѣзъ миналата пролѣтъ. Въ туй растило отгледванието на присаденитѣ лозини се извършва по метода на Рихтера, която състои въ слѣдующето: Присажданieto на прѣчкитѣ става по системата на сложната куполяция, за въ който случай изрѣзването на подложката и присадника се извършва съ нарочно за тая цѣль устроени уреди Рихтерови зѣмби за 4-50 л. и клещи за присаждане съ стойностъ по 4 л.: почвата гдѣто се засаждатъ присаденитѣ прѣчки есенно врѣме се регулира на 60—70 сантиметра дълбочина. Прѣзъ пролѣтѣта природнитѣ присадени прѣчки се засаждатъ въ редове на отстояние 1-20 до 1-60 метра единъ редъ отъ други, а самитѣ прѣчки на 10—15 сантиметра една отъ друга. Тия редове се поставятъ въ такова направление, щото да може лесно и еднообразно да се наводняватъ когато се случи продължителна суша; за поставяние на еднаква височина и подѣ еднаква наклонностъ на всичкитѣ прѣчки въ почвата, употрѣблява се единъ улей сглобенъ отъ двѣ дъски, 30 сантиметра широки, подѣ единъ ъгълъ отъ 120°, за който улей по направлението на всѣки редъ се прокавва една вода толкова дълбока, колкото е неговата височина, и послѣ постепенно се закъчва като се оставя едната му страна да лежи здраво прикрепена на земята, а по край другата се привлича, до върхътъ ѝ, прѣстъ, която се набива добръ съ дървенъ чукъ, слѣдъ това се изважда улей и по образуваната отъ него извѣтрѣ наклонна площъ; 40 сантиметра широка, се нареждатъ присаденитѣ прѣчки на разстояние 10 сант. една отъ друга, на които прѣчки върховетѣ се оставятъ на еднакво височина съ на-

клонната площъ. Наредени прѣчкитѣ, зариватъ се до върхътъ имъ съ дребна прѣстъ, която сѣщеврѣменно се ягко набива. Така присаденитѣ прѣчки отъ врѣме на врѣме, когато се укаже нужда, се наводняватъ, плевятъ се и редоветѣ се държатъ въ чистота, и слѣдъ като прѣчкитѣ покаратъ ластри на височина отъ 10—15 сантим., разрива се прѣстъта около мѣстото гдѣто е слепенъ присадника съ подложката, очиства се отъ коренчетата, ако би да се покарали отъ присадникътъ и ластаритѣ отъ подлогата ако би да го има и послѣ пакъ се зариватъ. Тая операция слѣдъ 3—4 недѣли се повтаря, а и потрѣтѣва се, ако се има нужда. Когато младитѣ лѣторасты се усилятъ доста, обикновено прѣзъ Августъ мѣсецъ, тогава се разриватъ, очистватъ и се оставятъ до надѣ споената частъ на прѣчката открито, споената пѣкъ частъ на прѣчката тогава се освобождава отъ врѣската (единъ гуменъ ширитъ и отгорѣ памученъ конецъ, или продупчена тапа стегната съ телъ), която му е служила застигане на двата сближени отрѣзи, като се смѣта, че естественното спояване е вече станало. По горѣказаната система отъ засадѣнитѣ въ растилото 300,000 присадени прѣчки едва ли 5% имаше които да не бѣхъ сж прѣхванали. Почвата на въпросното растило е глинесто-пѣсечлива, съдържаща достатъчно варъ и въ нежъ тукъ еднакво почти бѣхъ силни младитѣ лози, присадени върху прѣчки най-много отъ Riparia, и за опитъ отъ Rupestris и Solonis. Отъ растилото отново се върнахме въ едина край на горѣказания разсадникъ, къдѣто ни се показва нагледно отъ г-нъ Трояновичъ, какъ се добиватъ присадени лози чрѣзъ зеленото присаждане. То се състои въ слѣдующето: зеленото присаждане се практикува до тогава, до гдѣто и на присадника и на подложката сърдцевинитѣ сж още зелени. При избиранieto на присадника се гледа да бѣде толкова дебелъ, колкото и самата подложка. Самото присаждане става по метода на простата куполяция, като се увиятъ сближенитѣ части съ гуменъ ширитъ и отъ горѣ увързанъ съ памученъ конецъ. Вкорената подложка се отрѣзва на една височина отъ 50—60 сантиметра и въ тази височина става спояването на присадника, който се отрѣзва на 2—3 пѣчки отъ нѣкой мѣстенъ сортъ, и се присаждатъ както се каза по-горѣ.

Увитата гума слѣдъ извѣстно врѣме отъ горещината се растопява и пада, а слѣдъ прихващанieto на сближенитѣ части отвѣрзва се памучния конецъ. Слѣдъ гроздобера, когато сока въ лозината прѣстане да се движи, тогава отъ присаденитѣ прѣчки върху една лоза сж оставя само една, а другитѣ се отсичатъ до основата си, — главината, и се засаждатъ на постоянно мѣсто за добиване на нови присадени лози, като се вкарва цѣлата частъ отъ подложката въ земята, а останалата прѣчка на лозата се свива дивата ѝ частъ (като се пази да се несчупи) близо до главния коренъ на главината, за която цѣль прѣдварително се разрива една яма уколо самата главина, като се поставя въ вертикално направление присадника надѣ земята, което

се постига съ добръ утжпкване прѣстъта около главината до споената частъ. Г-нъ Трояновичъ е силно убеденъ отъ многобройнитѣ направени отъ него опити въ добритѣ резултати отъ зеленото присаждане, та за туй горещо прѣпорѣча тая метода за присаждане. Тукъ имаше цѣли таблици присадени на този начинъ миналата година, и прѣзъ тая година бѣхъ дали лозитѣ изобилнѣ плодъ. При излизанието отъ този разсадникъ направихъ ни голѣмо впечатление съ своя изобилнѣ плодъ една таблица засадена съ Американската лоза. — „Eorh-Madeira“, а друга съ „Ottelö“. Токо шо излѣзохме отъ разсадникътъ, додохме при една голѣма табла-пространство засадена съ разни лози-хибриди (мелези) изписани изъ Франция, но оше отъ тѣхъ не бѣхъ добили никакви резултати, но при това очакватъ се много нѣща отъ тѣхъ. Слѣдъ разглѣдванието и на това лозие влѣзохме въ единъ пѣтъ ограничѣнъ отъ двѣ искусствени ливади, отъ които едната бѣ засѣяна съ люцерна (*Tedicago Sativa*), а другата съ ливадарска детелина (*trifolium repens*). Тия ливади сѣ така поставени, што могатъ и да се наводняватъ, съ което значително се увеличава прихода отъ тѣхъ. Споредъ даденитѣ ни свѣдѣния люцерната вече била дала 4 косидби, отъ които частъ била употребена за исхранване на добитѣкъ при училището, а друга изсушена за сѣно. Детелината пѣкъ исклучително служила само за зелено хранение на добитѣка при сѣщото заведение. Сушението на люцерната става на особни справки дървени приспособления направени тѣй: на колове до 2½ метра дълги, забити по ливадната площъ на 5—6 метра расстояние еденъ отъ другъ, прокарани прѣзъ тѣхъ въ хоризонтално направление дървени прѣчници. около 150 метра дълги, на отстояние 50—60 сантиметра единъ отъ други. Това го правятъ сѣ цѣль за да се наслаждава по тѣхъ люцерната въ зелено състояние, за да се просушава легко, тѣй както ако сушението ѝ става на земята, тя като съдѣржаща въ листовѣтъ си и стеблата си достатѣчно водни части бързо се запарява и ако често се обръща, тогава листата ѝ извѣредно се ронята и съ туй се причинява голѣма загуба отъ хранителнитѣ ѝ части.

Туку щомъ прѣминахме ливадитѣ влѣзохме и разглѣдахме испитателното поле на училището, което се състоеше отъ едно малко пространство распрѣдѣлено на лѣхички отъ по 1 □ метръ, засѣти съ разнитѣ видове земледѣлчески растения да служатъ за демонстрация на ученицитѣ при училището; тукъ имаше засѣто въ доста голѣмо пространство влакнодавното растение наречено „Ratia“ което обаче не е могло да даде очаквания пѣленъ резултатъ. Въ срѣдата на испитателното поле са намира единъ малѣкъ пчелникъ, който съдѣржаше 16 улей съ пчели — Джирзонова система, и единъ улей отъ издѣлбанъ кютукъ (пѣнъ). Освѣнъ това пчелникътъ притежаваше и най-необходимитѣ прибори нуждни при занимание съ пчеларството. По указанието на г. Шайковичъ, който ръководи испитателното поле и пчелника, прѣзъ миналата зима измрѣли почти всичкитѣ пчели, така че сѣществую-

щитѣ сега пчели били хванати отъ ученицитѣ въ училищната гора, въ която пчелитѣ въ диво състояние изобилствували.

Отъ испителното поле, по поканата на г. г. учителитѣ, се утжихме за училището, което стои на една възвишенностъ всрѣдъ една широка поляна, обградена съ една прѣлестна едра гора, състояща се главно отъ мешови, липови и габерови дървета, а долѣ, къмъ блатиститѣ мѣста и отъ елешови дървета. Стѣдъ едно кривулчание изъ гората стигнахме въ училището, кждѣто бѣхме развѣдени отъ г. г. учителитѣ изъ разнитѣ помѣщения на училището и училищното стопанство. Най-първо бѣхме завѣдени въ Кошничарското отдѣление, кждѣто работехъ нѣколко вѣспитаници на училището. Въ плѣтарницата нѣмаше много изработени плѣтарски изделия, тѣй като почти всичкитѣ готови работи прѣди нашето пристигание били испратени на Сръбското индустриално изложение въ Пожаревацъ, което стана прѣзъ миналото лѣто. Сѣщото училище съ подобни издѣлия е взело участие и въ знайтчийското изложение прѣзъ 1892 год. въ гр. Враня, гдѣто е добило първата награда, — почетенъ дипломъ, а надлежния учиталъ по плетарството е билъ награденъ съ златенъ медалъ. Главната причина, която е накарала това училище да введе плетарството като единъ сериозъ, е изобилието плетарокія материалъ находящъ се изъ блатата въ нискитѣ мѣста при училището, отъ които единъ именно — потребнитѣ върбови прѣчки искусствено се развѣждатъ, а другия — шавара, се нахожда саморасѣлъ изъ самитѣ блатата които ограничаватъ училището именно отъ къмъ севѣро-источната страна.

Подъ въпросната плетарница се намира училищната винарска изба, въ която ни заведохъ за да ѣмъ видимъ и да опитае находящитѣ се въ нея вина. Тукъ имаше възможностъ да вкусимъ между другитѣ мѣстни сортове вина и такива отъ Американски лози, а именно отъ: Jaquez, York-Madeira, Ottelo и Herbemont. Всичкитѣ тия вина съ исклучение на послѣдното бѣхъ силни на черна боя на спиртъ и съ единъ особенъ малко неприятенъ вкусъ, нареченъ отъ французитѣ „Gout foxe“. Въ самата винарница бѣхъ наредени и по-главнитѣ винарски инструменти между които личеше и онзи отъ г. Carpené за приготвление на искусствени шумливи вина. На една страна въ винарницата бѣхъ наредени голѣмо число бурета приготвени отъ ученицитѣ въ училището подъ ръководството на единъ майсторъ — кацаръ, условенъ нарочно за тази цѣль отъ управлението на училището. Потрѣбния дървенъ материалъ за бурета добивали отъ самата гора при училището. Слѣдъ като ни се расправи подробно за начина по приготвлението на тия разни вина въ винарницата и употребението на разнитѣ инструменти, които се намиратъ въ нея, излезохме и се отправихме за едно здание, гдѣто се помѣщаватъ разнитѣ земледѣлчески машини на училищната фирма. Измежду разнитѣ инструменти, които намѣрихме тука и съ които не бѣхъ до тогава запознати нашитѣ ученици, бѣхъ: машината за сѣяние на детелина, — тѣй наречената конска

лопата употребявана при изравняване на неравнитѣ земища, единъ дървенъ валякъ, приготвенъ въ самото заведение и единъ Саковъ плугъ за ригиране почвата на една дълбочина отъ 50 до 60 сантиметра, който тукъ често пакти се употребявалъ за приготвление мѣста за лозя. Близко до зданието за машинитѣ се намира една дърводелница и желѣзарница, въ които между другитѣ работи се приготвяватъ и нуждитѣ *ножчета* и др. нѣкои инструменти за присаждане, отъ които обикновенно училището има ежегодно нужда отъ едно голѣмо количество, тъй като една голѣма частъ отъ тѣхъ раздава на онуй население, което прѣкарва временния курсъ за обучение въ присаждане при сѣщето училище. Отъ това заведение бидохме заведени да разгледаме готварницата и столовата на ученицитѣ, гдѣто слѣдъ малко бѣхъ нагостени и ученицитѣ отъ нашето училище. Слѣдъ това отидохме да разгледаме оборитѣ и добитѣкътъ при училището, които се намирахъ наблизо до горѣ-споменатитѣ здания. Тукъ видѣхме отъ едрия рогатъ добитѣкъ 2 бика и 2 млечни крави отъ Швейцарска раса,—Монтафунска порода, която порода по указанията на управляющій фермата г. Вещеславъ Валента, се указала най-подходяща за тамкашнитѣ мѣстни условия. Главния характеристически знакъ на тая порода е еднообразния бозовъ късѣмъ съ черна ивица по дължината на цѣлия грѣбнякъ. Въ сѣщия оборъ се намирахъ 2 ждребца отъ унгарска порода, които служатъ за производители въ фермата и за приведенитѣ за совокупление частни кобили. Въ друго отдѣление до ждребцитѣ въ обора видѣхме и 3 двойки кобили, които освѣнъ за приплодъ, служатъ и за лежки випрегателни работи, като прѣвозване на училищния персоналъ, провизии и пр. При обора видѣхме около 30 свине отъ разна възраст, отъ породата *монгалица*, а така сѣщо и около 20 овце отъ мириносова и смѣсъ отъ мѣстна и мириносова порода. Близко при обора се намираше гумното, гдѣто бѣше нагласена за работа една машина вършачка движуща се на гепелъ посредствомъ 4 коня. Машината е отъ фабриката на Clayton & Schutlevorth въ Виена. Слѣдъ туй отидохме въ самото училищно здание, кждѣто подъ рѣдъ разгледяхме класнитѣ стаи и учебнитѣ пособия, които притежава училището, разпрѣдѣлени съгласно прѣдмѣтитѣ до които тѣ сѣ отнасятъ и наредени въ самитѣ класни стаи. Между училищнитѣ пособия най-много ни заинтересува ново изнамѣрения на послѣдѣкъ уредъ отъ Борнарда въ Парижъ, наченъ Калциметъръ, който служи за опрѣдѣление количеството на варѣта въ почвата. Тоя уредъ поставенъ въ особенно сандѣче струва около 40 златни лева. Опрѣдѣлението на варѣта съ помощта на тоя уредъ става много бърже, което г. Трояновичъ има добрината да ни покаже въ нѣколко минути. Слѣдъ прѣгледжанието на училищното здание, г. Трояновичъ, който прѣзъ туй врѣме замѣстюваше управителтъ на училището, г-нъ Милутииъ М. Савичъ, бже тѣй любезенъ да ни покани въ квартирата си за да видимъ, че въ отдѣлнитѣ здания за живелище по

единъ учителъ, се помѣщавалъ и по едно извѣстно число ученици съ цѣлъ да се имало постоянно непосредствомъ надзоръ отъ наставнитѣтъ върху въспитаницитѣ при завѣдението. При сѣщия учителъ бидохме и почерпени и сѣщеврѣменно гостоприемника ни подари по единъ екземпляръ отъ токо що съставеното и издаденото отъ него списание по присажданието на Американскитѣ лози и тѣхното отгледване. Понеже наближаваше врѣме за обѣдъ и бѣхме вече привършили съ разглежданието всичкитѣ помѣщения окръжающа училищнитѣ дворъ, то по поканата на г. М. Трояновичъ отпавихме се по една тѣсна пътека надъ гористия хълмъ за овошния разсадникъ, който се намира въ подножието на самия хълмъ и гдѣто при едно голѣмо сѣнчесто дърво, при бараката на сѣщия разсадникъ бѣше приготвена за всичкитѣ учители една богата трапеза. Тукъ прѣзъ врѣме на обѣдъ, между другитѣ мѣстни вина, поднесе ни се и едно доста пивко бѣло вино отъ Американския мѣстенъ сортъ, лоза за директно произвѣждане, наречена *Herbement*, въ което вино на трапезата никакъ почти не бѣ замѣтенъ свойственнитѣ на вината отъ Американскитѣ лози неприятенъ вкусъ — *foxé*. По тази именно причина и управлението на лозовитѣ разсадници въ Негогинъ има голѣма надѣжда на распространи между тамкашното население въ най-късо врѣме тоя видъ лоза и съ която най-бърже да удовлетвори нуждитѣ на населението отъ вино. Прѣзъ врѣме на обѣда г. М. Трояновичъ, между другото, бже тѣй добръ да ни расправи и за основанието и уредбата на въпросното училище. Понеже уредбата на това училище и начинътъ на управлението му сѣ доста важни, особено за насъ, гдѣто нѣмаме таквизъ училища, отъ които се най-много нуждаеме, то за това мислимъ че нѣма да Ви утѣгчимъ, г-не Министре, ако въ кратецъ кажемъ нѣщо за него училище:

1) Цѣльта на това училище е да распрѣстне въщи лозари изъ Сърбия, а особено изъ Неготинския окръгъ, които сѣ само въ състояние да подновятъ лозарството.—Тоя толкова важенъ источникъ за поминѣкъ—на нѣкои лозарски страни въ Сърбската държава.

2) За распрѣснуванието на такива лозари сърбското правителство прѣзъ 1891 год. рѣшило да отвори Лозарско Овощарско практическо училище въ Неготинъ и то върху една частъ отъ Манастирското имение „Буково“ като прѣставляюще най-згодни условия за гонимата цѣлъ.

3) За ученици въ училището да се приематъ свършивши първоначално нѣградно училище, и то не по млади отъ 14 години и не по-стари отъ 18.

4) Траянито на курсѣтъ е тригодишенъ.

5) Съ теория ученицитѣ се занимаватъ само 2 часа прѣдъ обѣдъ и то когато полскитѣ работи не сѣ толкова усилены, а другото врѣме прѣзъ дена се посвѣщава исклучително практика.

Слѣдъ свършванието на дадения ни обѣдъ и една малка почивка, отъ тукъ се придружихме и отъ градинара при училището, г-нъ Антонио Целба, който ни заведе въ овощарската градина и послѣ-

дователно ни расправи за всичко онова, което се срѣщаше въ нея. Тукъ имаме случай да видимъ обширни растила съ ябалки, круши, сливи, череши и пр. и пр. отъ които голѣма частъ бѣхъ облагородени, а други не. Тукъ нашитѣ ученици имамъ случай да видятъ разнитѣ форми, които се даватъ овоцнитѣ дървета, живи плѣтове отъ глогъ, гледичия и др. Поменатия ръководител на овоцния расадникъ ни прѣдстави нѣколко примѣра, като по кой начинъ може да се отгледатъ една доста висока овоцка съ вертикално положение, което може да се достигне чрѣзъ послѣдователно присаждане на два, три пѣти, щомъ върхътъ на надлежното овоцно дърво не върви вертикално. Отъ овоцния расадникъ влѣзохме въ зеленчерския расадникъ, където се произвежда всичкия потребенъ зеленчукъ за нуждитѣ на училището. А отъ тоя послѣдния расадникъ влѣзохме въ една образцова училищна градина за народнитѣ учители, които въ извѣстно врѣме прѣзъ годината идватъ тамъ на нѣколко дневни обучения, където се запознаватъ съ отгледжанието на разнитѣ растения и урежданието на подобни градини. Тази градина бѣше распрѣдѣлена на нѣколко главни отдѣления прѣставляюща разни клонове отъ земледѣлието. На югъ отъ тази градина, която отъ къмъ западната си страна се съединява съ испит. поле на училището, се намираще единъ доста обширенъ *хмеликъ* расположенъ по край гората въ който обвързването на хмела се практикува около желѣзни хоризонтални телове изопнати на дълги високи и яки стѣлпове. Слѣдъ прѣгледжанието на всичко, което бѣше подъ вѣдомството на г. Целба, отправихме се, придружени отъ всичкитѣ учители, по единъ пѣтъ изъ гората по юго-источно направление, и слѣдъ изминването на 3—4 километра стигнахме до тѣй нареченитѣ *Братцевачки лозя*, принадлежащи тоже на училището. Тукъ видѣхме едно голѣмо пространство засадено съ Американски лози присадени чрѣзъ зелено присаждане съ тамкашни сортове лози, които бѣхъ дали доста много плодъ; друго едно пространство засадено съ Американски лози отъ *Riparia Gloire de Montpellier* и *Solonis* за произвождане на прѣчки; друго едно пространство засадено прѣзъ миналата есенъ съ прѣчки, присадени чрѣзъ зелено присаждане, бѣхъ дали доста изобиленъ плодъ. Най-послѣ видѣхме едно лозе отъ мѣстни сортове около 2 хектара съ хоризонтално положение, което до сега се варди отъ филоксерата посрѣдствомъ наводняване (*Submersion*). Това лозе, което бѣше родило доста много, е взето отъ едно частно лице съ цѣлъ да се покаже нагледно и този начинъ, наводняването, като срѣдство противъ филоксерата и да служи смѣцверфменно на училището за добиване на присадници (калеми). Нуждната вода за наводняването на това лозе се вкарва отъ близопроходящата до самото него рѣчка, а самото наводняване се започва слѣдъ свършването на гроздобера до настѣпването на силнитѣ мразове, и въ началото на пролѣтѣта слѣдъ прѣставянето на силнитѣ мразове до настѣпването на вегетацията. Съ

прѣгледжанието и на послѣдното лозе завършихме екскурзията при въпросното училище, отъ гдѣто се завърнахме въ Неготинъ, където до вечерята имаме врѣме да посѣтимъ пчеларницата на Неготинския гражданинъ г-нъ Джока Владичъ. Тоя човекъ, ако и да нѣмаше почти никакви теоритически познания по пчеларството, но отъ извършенитѣ работи до тогава отъ него и добититѣ резултати отъ онова, което ни расправи по пчеларството, и за завардването на 60-тѣ му кошери пчели отъ да не измрътъ прѣзъ миналата зима, когато почти на всичкитѣ други пчелари въ Неготинъ пчелитѣ измръли, увѣрихме се, че е единъ отличенъ практикъ пчеларъ. Кошеритѣ, съ които си служи казания пчеларъ, които той самъ си приготвяла, сж по системата на Джирзона и по оная на професоръ Живановичъ. Сжщия пчеларъ си приготвяла и всичкитѣ други потребни оръдия по пчеларството. Между другитѣ инструменти направи ни голѣмо впечатление изработената отъ него центрофугална машина за отдѣляние меда отъ воцната. Подиръ прѣгледжанието на всичко при този пчелникъ г-нъ Владичъ ни даде да вкусимъ отъ нѣколко вида медъ, които се различавахъ по своя ароматъ: липовъ, трандафиловъ и акациевъ; поднесе ни медовина, ракия отъ медъ. Понеже вече се бѣше мръкнало, за това отъ тукъ се разнесохме по квартиритѣ си.

На слѣдующия день, 6 Августъ, въ 8^{1/2} часътъ съ сжщитѣ кола и ония които ни придружаваха отъ Радевацъ до Неготинъ отправихме се обратно за пристанището до Радевацъ. Съ паряходѣтъ, съ който трѣбваше да заминемъ отъ тукъ въ 10^{1/2} часа пристигна отъ Бѣлградъ управителя на училището, което туку що бѣхме посѣтили, г-нъ Милутинъ М. Савичъ, съ когото имаме честта да се запознаемъ и който въ кратце искаа голѣмо съжаление, за гдѣто не е можлъ да се намѣри и той лично въ подвѣдомственното му заведение прѣзъ врѣме на нашето присѣствие въ него училище. Най-послѣ като си взехме богомъ отъ всичкитѣ наши испращачи, между които бѣ дошелъ и г-нъ кмета на гр. Неготинъ, раздѣлихме се братски и отпѣтувахме на право за Никополъ, където пристигнахме въ 9^{1/2} часътъ вечерята.

Въ Никополъ се научихме, че въ насрѣщния съ него ромѣнски градъ, Турно-Мугорели, имало голѣмъ панаиръ, на който между другото ставало продажба и на разни видове дѣбитъкъ, то по поводъ на това рѣшихме на утрѣшния день да посетимъ въпросния панаиръ. Въ тоя градъ, който се съединява съ пристанището посрѣдствомъ желѣзница, ученицитѣ имамъ възможность да се запознайтъ и съ нейното що годѣ устройство, да видятъ въ самия градъ една много добръ уредена градска градина съ разни видове дървета, да видятъ въ панаира находящи се на ¹/₂ километъръ отъ града разни мѣстни (тамкашни) произвѣдения, за които се съглеждаше въ лицата на ромѣнитѣ една голѣма гордостъ за повдигане на мѣстнитѣ поминѣци и най-послѣ се запознахъ и съ дѣйствието на фонографа. Пазаря за разния добитъкъ

се продължавалъ тоя сѣщия день и се растуриль съгласно извѣстна програма за редътъ въ панаира, но при всичко туй научихме се, че прѣзъ врѣме на трайнието на тоя пазаръ били продадени около 1400 глави едъръ добитѣкъ. Слѣдъ прѣгледанieto на тоя панаиръ завърнахме се обратно за Никополю, отъ гдѣто на другия день, 8 Августъ, се отпавихме утрѣнта рано съ каруци за гр. Плъвенъ и съ това завършихме екскурзията, съ която бѣхме натоварени отъ почитаемо Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Образцовъ-Чифликъ, край гр. Руссе, 15 Ноември 1895 година.

Бившии и. д. Директоръ на Плъвенското Винарско Земледѣлческо Училище:

Н. Емфеджиевъ.

Бившии Учитель на Плъвенското Винарско Земледѣлческо Училище, а по настоящемъ такъвъ при Земледѣлческото Училище край гр. Руссе:

Ив. Хр. Вояджиевъ.

ТЕЛЕГРАММИ

(Agence Balkanique).

Мантона, 12/24 февруарий. Австрийския Императоръ пристигна тука. Слѣдъ като поздрави сърдечно Императрицата, Тѣхни Величества заминаха за Капъ-Мартинъ. Голѣмо множество народъ ги поздравляваше почитателно.

Атина, с. д. Опѣлото на адмиралъ Калогерасъ стана тържественно. Кралевското семейство присѣствуваше.

Римъ, с. д. Вѣстниците казватъ, че генералъ Луи Пеллу, бивши министръ на войната, щялъ да вземе главното командуване на войскитѣ въ Африка.

Бѣлградъ, с. д. Иовичъ-Христичъ е назначенъ секционенъ началникъ въ Министерството на Външнитѣ работи. Кралътъ подари на русинътъ кореспондентинъ на в. *Свѣтъ* г. Комарова голѣмата лента на Таковския Орденъ. Комаровъ си замина за Петербургъ.

Вуда-Пеща, с. д. Министрътъ на земледѣлието г. Дараний, приготвяла за тази година единъ конгресъ отъ земледѣлци, на който откриванieto ще стане на 5/17 септември съ дневенъ редъ за разискванieto на мотивитѣ относително спаданieto на пѣнитѣ на житата и за средствата да се подпомогне на земледѣлцитѣ.

Парижъ, с. д. Депутатската камара прие съ 502 противъ 29 гласа кредититѣ по разноснитѣ по представляванieto на Франция при коронацията на царя. Делонклъ запита правителството върху спогодбата съ Сиамъ и заяви, че се страхува, какво Сиамъ ще бѣде безсиленъ за да направи да се почитатъ изгодитѣ направени на Франция като слѣдствие на спогодбата. Делонклъ запита така сѣщо Бартело, иска ли да слѣдва въ Египетъ политиката на своя предшественикъ. Министрътъ защити спогодбата съ Сиамъ. Камарата се продължи разискванieto и въ четвъртъкъ.

Иоханесбургъ, с. д. Голѣмъ пожаръ избухна въ фабриката на сукно на Броттеръ. Загубитѣ се прѣсметатъ на 50,000 лири стрелинги.

Лондонъ, с. д. Въ камарата на общинитѣ държавния секретаръ Чемберленъ заяви, че Южно-Африканското Дружество възнамѣрява да назначи Карлъ Грей за управител на територията на дружеството. Чемберленъ иска да даде съизволението си за това назначение.

Берлинъ, с. д. Споредъ извѣстието на вѣстницитѣ, бившии посланикъ Вердеръ, който замина за Петербургъ по поканата на Руския Царъ, бѣ приегъ преди трѣгванieto си отъ Императоръ Вилхелма, който му прѣдалъ саморочно писмо за Царя.

Букурещъ, с. д. Пустватата отъ Neue Freie Presse новина за че военний министръ генералъ Будищану билъ ужъ си подалъ оставката е чиста измислица.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЪВЛЕНИЕ.

№ 215.

Съгласно чл. 4 отъ закона за опрѣдѣление държавнитѣ земи и пасбища (совати) увърденъ съ височайши указъ отъ 19 януарий 1885 год. подъ № 11, Министерството на Финанситѣ публикува долуизложеното извлечение отъ протокола на комиссията по опрѣдѣленieto границитѣ и пространството на новооткритата държавна мѣстность подъ название Ай-Аланъ, нахозяща се между землищата на селата: Бай-Махле, Шабанъ-Кжръ, Дервентъ-Дере, Вѣлила и Кара-Бунаръ, Бургазска околия, и приказва онѣзи лица и общини, които би претендирали, че частъ отъ тѣхнитѣ земи сѣ влезли въ съставътъ на опрѣдѣленитѣ държавни земи, да се съобразятъ съ чл. 6 отъ сѣщия законъ.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

Отъ протоколътъ на комиссията по опрѣдѣленieto пространството и границитѣ на новооткритата държавна мѣстность подъ название Ай-Аланъ, нахозяща се между землищата на с. с: Бей-Малке, Шабанъ-Кжръ, Дервентъ-Дере, Вѣлила и Кара-Бунаръ (законъ утвърденъ съ височайши указъ отъ 19 януарий 1885 год. подъ № 11).

Комиссията за опрѣдѣление новооткритата държавна мѣстность Ай-Аланъ, се е състояла отъ Бургазский мирови сѣдия, Хр. Минковъ, помощ. на Бургазския окол. началникъ, Симеонъ Тимошенковъ, помощ. на Бургазския фин. началникъ Н. М. Шишковъ, членове отъ Бургазския окр. съветъ: Щ. Вълковъ и А. Смайлъ, и подъ председателството на първия е извършила слѣдующето:

Съ протоколъ отъ 2 октомври 1895 год. е опрѣдѣлила границитѣ на новооткритата държавна мѣстность Ай-Аланъ, както слѣдва: отъ точката, въ която се сѣче пѣтя Шабанъ-Кжръ-Дервентъ-Дере съ дерето Ай-Дере и отъ която навече единъ пѣтъ за Дервентдеренскитѣ нивы по течението на Ай-Дере до Дер-Бунаръ; отъ Дер-Бунаръ по политѣ на Ай-Аланъ до тѣсната долинка, по която минава срѣдния Бѣлилски пѣтъ за село Бей-Махле; отъ тамъ възъ долинката до върха, отъ който се вижда с. Бей-Махле; отъ тамъ по долинката, която е по другата страна на сѣщия връхъ, до точката, въ която се прѣсича тя съ пѣтя за село Бей-Махле; отъ тази точка по тѣтя до Бей-Махленската рѣка при кавацитѣ; отъ тамъ възъ течението на Бей-Махленската рѣка, до гдѣто се влива въ нея Кулакѣвската рѣка; послѣ възъ течението на Кулакѣвската рѣка, до гдѣто я прѣсича Шабанкжрския пѣтъ, близу до Пантовото кладенче; отъ тамъ по Шабанкжрския пѣтъ (Иорно-Иолу) покрай Дюлгеръ-Аланъ, послѣ на долу по сѣщия пѣтъ, до гдѣто се прѣсича той съ дерето Ай-Дере.

София, 9 февруарий 1896 год.

Главенъ Секретаръ: Хр. М. Бончевъ.

Сравнителна вѣдомость

за числото на питейнитѣ заведения въ Княжеството прѣзъ годинитѣ 1893, 1894 и 1895.

Числото на питей- нитѣ заведения прѣзъ 1893 год.	Очаквало се спо- редъ бюджета да постѣли въ хаз- ната суммата	Постѣлило.		Числото на питей- нитѣ заведения прѣзъ 1894 год.	Очаквало се спо- редъ бюджета да постѣли въ хаз- ната суммата	Постѣлило.		Числото на питей- нитѣ заведения прѣзъ 1895 год.	Очаквало се спо- редъ бюджета да постѣли въ хаз- ната суммата	Постѣлило.		Забѣлѣжка.
		лева	ст.			лева	ст.			лева	ст.	
19,949	1,500.000	1,562.607	22	20.100	1,570.000	1,624.129	17	21.594	1,600.000	1,638.045	44	Въ постѣлилитѣ сумми влизатъ и патентитѣ за право търгуване на едро, разность, по сбороветѣ, панаиритѣ, градинитѣ и бюфетитѣ при лагеритѣ.

Началникъ на отдѣлението : А. Георгиевъ.

Бюлетинъ за вѣрмето.

Издава централната метеорологическа станция въ София.

(За 7 часѣтъ заранъ).

Дата и мѣсто	Барометръ редуц. на 0° и на морско равнище	Температура на въз- духа по Целзиуса				Посока на вѣтъра Сила 1 - 12	Влажностъ въ °	Валежъ въ мили- метри за денощ.	Състояние на небето и други бѣлѣжки
		На 7 часа заранъ	Прѣзъ дено- нощието отъ 9 до 9 часа веч.						
			макси- мална	мини- мална					
12 февруар. 1896 г.									
Петербургъ	787,9	-19,3	—	—	Тихо	91	—	—	Ясно
Вяена	774,4	-7,8	-3	-8	ССИ 1	—	—	—	Ясно
Салцбургъ	771,5	-7,5	0	-9	ССЗ 2	—	—	—	Покр то
Пеща	774,6	-7,4	-2	-10	И 1	75	—	—	Ясно
Триестъ	767,0	-2,4	1	-3	ИСИ 7	—	—	—	Покрито
Букурещъ (за 8 ч.)	776,6	-2,1	-1	-13	ЮИ 1	—	—	—	Ясно
Париградъ (за 8 ч.)	774,0	-0,7	0	-3	ИСИ 1	80	—	—	Снѣгъ
Атина (за 8 ч.) . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ломъ	776,6	-9,9	-2	-10	ЮИ 0	94	—	—	1. Покрито
Петроханъ	—	-13,5	-11	18	ИЮИ 5	81	—	—	Покрито.—Снѣж. покривъ 83 с. м.
София	775,0	-8,7	0	-13	ИЮИ 6	75	1	—	Покрито.—Вчера снѣгъ
Рилск.-Мѣнастиръ	—	-9,2	5	-10	Тихо	92	2	—	Покрито.—Вчера снѣгъ
Габрово	774,5	-14,1	-1	-15	ЮЮИ 0	79	1	—	1/4 Покрито
Сливенъ	776,8	-9,0	-2	-9	СЗ 0	69	0	—	Ясно.—Вчера слабъ снѣгъ
Бургасъ	—	-11,8	-3	-8	С 0	94	—	—	Ясно.—Морето спокойно
Евксиноградъ . . .	—	8,2	-2	-8	С 0	80	—	—	Ясно.—Морето много спокойно
Варна	776,9	-9,6	-2	-12	Тихо	81	—	—	Ясно.—Морето спокойно
Плѣвенъ	775,4	-10,8	-2	-10	ЮЮЗ 0	91	—	—	Покрито
Обр. Чифл. Руссе	776,7	-10,8	-1	-14	ЮИ 2	79	—	—	Ясно
Казанлъкъ	—	-14,0	1	-11	Тихо	85	—	—	1/2 Покрито
Самоковъ	775,0	-12,8	-3	-12	ЮИ 2	99	—	—	Покрито
Пловдивъ	777,7	-6,0	1	-9	ЮЮЗ 0	99	—	—	Покрито
Садово	777,4	—	2	-9	ЗЮЗ 0	90	—	—	3/4 Покрито
Ст.-Загора	—	-8,4	1	-7	З 0	75	1	—	Ясно.—Вчера снѣгъ
Кюстендилъ	774,8	-8,0	0	-10	Тихо	82	1	—	Покр.—Снощи снѣгъ
13 февруар. 1896 г.									
София	773,7 ¹⁾	-6,0 ¹⁾	-4	-14	ИЮИ 6	77	0	—	Поз.—Вч. и ноц. сл. сн. и буенъ вѣтръ

1) Само на 0° редуцирано -21,9 °). Лани на тоя часъ: -10 6

¹⁾ Само на 0° редуцирано ²⁾ 21,9 ³⁾ Лани на тоя часъ: -10 6

Държавна Печатница въ София.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Министерство на Финанситѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1286/I.

Комиссията при Финансовото Министерство, ржководяща наемането здания за правителствени учреждения обявява на интересующитѣ се, че ще се наематъ помѣщения за: I, III и IV полицейски участъци, въ Столицага. Помѣщенията за I и III полицейски участъци, трѣбва да се състоятъ: отъ по 5—6 стаи, съ по единъ салонъ (коридоръ), който да събира до 70 души, за спане на стражаритѣ. да съдържатъ отъ 300—400 кв. м. дворъ и въ който да има помѣщение за конюшна до 15 коня, а за помѣщение на IV полицейски участъкъ, трѣбва да се състои тоже отъ 5—6 стаи и единъ салонъ (коридоръ), но да събира до 170 души, за спане на стражаритѣ, съ дворъ около 400 кв. метра и да има помѣщение за конюшна до 30 коня.

Зданията, които ще се наематъ за тази цѣль, да се намиратъ, по възможности, въ центра на районитѣ, споредъ както сж разпрѣдѣлени самитѣ участъци.

Располагающитѣ съ подобни за наемъ здания лица, могатъ да се отнесжтъ до комиссията съ писменно предложение до 24 текущия включително, въ което да опрѣдѣлятъ точно стойността на годишния наемъ, като даджтъ и подробно описание на зданието си.

Разносжитѣ по обнародването на настоящето, оставатъ за смѣтка на лицето, което ще отдаде подъ наемъ зданието си.

София, 8 февруарий 1896 година.

1—1

Отъ Комиссията.

Министерство на Търговията и Земледѣлието.

ОБЯВЛЕНИЕ № 119.

Министерството на Търговията и Земледѣлието обявява на интересующитѣ се, че на 20 февруарий т. г., въ три часа подиръ пладнѣ, въ канцеларията на Софийската окр. постоянна комиссия, ще се произведе търгъ, съ тайно намаляние, за доставката на фуражъ, дървени, металически и освѣтителни материали, потребни за експлоатацията на държавната мина „Черникъ“.

Общата стойность на предприятието възлиза на 56.218 лева и 50 стотинки, а отдѣлно на дървенитѣ материали 38.650 лева, на металическитѣ 1498 лева и 50 стот., на освѣтителнитѣ 14.150 лева и на фуража 1920 лева.

Търгуването може да става за всичкитѣ материали изобщо, или отдѣлно за всѣка група отъ тѣхъ, споредъ подробното имъ описание.

Залогъ за участие въ търгътъ се иска 5% отъ първоначалната стойность на материалитѣ, за които ще се търгува.

Переторжка ще се произведе на 21 сжщия мѣсець, въ 3 часа подиръ пладнѣ, само ако до това врѣме постжпи предложение за намаляние най малко съ 5% добититѣ на първия търгъ цѣни.

Поемнитѣ условия, подробното описание, както и образци отъ нѣкои отъ материалитѣ може да се видятъ всѣки при-

сжтственъ день и часъ въ канцеларията на Софийската окр. постоянна комиссия.

Гр. София, 8 февруарий 1896 год.

3 3

Главенъ секретаръ: С. Караджовъ.

Софийско окржжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1132.

Финансовото отдѣление при Соф. окр. уаувление, има честь да объяви на интересующитѣ се, че въ помѣщението на Соф. окр. постоянна комиссия, ще се произведжтъ търгове, съ тайна конкуренция, за отдаването подъ наемъ съ срокъ по за три (3) години, държавнитѣ минерални бани въ с. с. Горна Баня, Княжето и Банка, Софийска околия и окржжие, вачиная отъ текущата година.

Предложенията за първоначалния търгъ, ще се приематъ както слѣдва: а) за банята въ с. Г. Баня до 15 февруарий 4 ч. слѣдъ обѣдъ; б) за банята въ с. Княжево до 20 с. м-цъ февруарий и с. часть, и в) за онази — въ с. Банка до 26 с. м-цъ и часть, а предложенията за окончателната переторжка, ще се приематъ 2 дена слѣдъ произвежданieto на търга, т. е. на 17, 22 и 27 февруарий 4 частъ, разбира се, ако до това врѣме нѣкой наддаде съ заявление 5% върху получената на първий търгъ сума.

За участие въ търговетѣ се изисква залогъ, 1) за банята въ с. Горна Баня — 400 лева; 2) за банята въ с. Княжево — 150 лева, и 3) за онази въ село Банка тоже 150 лева, който трѣбва да бѣде внесенъ въ Бълг. Нар. Банка, клоновѣтъ ѝ, въ едно отъ държавнитѣ ковчежничества, или въ едно отъ държавнитѣ главни бирничества.

Поемнитѣ условия могатъ да ся видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията на Софийската окр. постоянна комиссия.

Въ случай че не се добие удовлетворителенъ наемъ за нѣкой отъ казанитѣ по горѣ държавни минор. бани на търга и переторжката, то ще се произведе на нсво втори търгъ на 1 мартъ т. г.д. и предложенията ще се приематъ до 4 часа слѣдъ обѣдъ, а переторжката ще стане на слѣдующий день и часъ.

Заявления, подадени слѣдъ произвежданieto на окончателната переторжка, каквито и да бѣджтъ тѣ, нѣма да се взематъ въ внимание.

Гр. София, 30 януарий 1896 год.

Соф. окр. управитель: М. М. Радославовъ.

2—(37)—3

Фин. началникъ: Тод. Т. Гладиевъ.

Пловдивско окржжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 964.

На 4 идущий мартъ, въ 2 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на Пловдивската окр. постоянна комиссия, ще се произведе чрѣзъ тайна конкуренция търгъ, за отдаване на наемателъ за три години държавнитѣ минерални бани при с. Баня, Стрѣмска околия, а на 7 сжщия переторжка.

На 11 сжщия въ сжщото врѣме и мѣсто и по сжщия начинъ ще се произведе другъ търгъ, за отдаване тоже за три години на наемателъ държавнитѣ минерални бани

при с. Хисаръ, сѣща околия, а на 14 сѣщия въ сѣщото врѣме и мѣсто переторжка.

Залогъ за участие въ търговетъ на първитъ е 300 л., а на вторитъ 800 лева.

Конкурентитъ трѣбва да се съобразятъ съ поемнитъ условия.

Поемнитъ условия могатъ да се четѣтъ всѣки работенъ день и часъ въ сѣщата комиссия.

Гр. Пловдивъ, 1 февруарий 1896 год.

За окр. управитель, фин. началникъ: П. К. Попповъ.

2—(86)—3

Хасковско окръжно управление.

(Отдѣление финансово).

ОБЯВЛЕНИЕ № 486.

Хасковското окр. управление, отдѣление финансово, обявява на итер сущитѣ се, че на 26 февруарий т. г. въ 2 часа слѣдъ пладнѣ ще се произведе публиченъ търгъ въ канцеларията на Хасковската окр. постоянна комиссия чрѣзъ явна конкуренция за отдаването подъ наемъ слѣдующитѣ държавни имоти въ Хасковский окръгъ:

1) Ливадата „Казъ-Увасж“, въ землището на гр. Харманлий, Харманлийска околия, съ пространство отъ около 900 уврата;

2) Ливадата „Чантали“, лежаща въ землището на с. Голѣмо-Юренджики, Хасковска околия, съ пространство отъ около 500 уврата.

На слѣдующий день ще се произведе переторжка.

Залога за правоучастие въ търга е за първата ливада 150 лева, а за втората — 15 лева.

Въ случай, че при търга и переторжката не се получатъ удовлетворителни цѣни, или пъкъ не се стѣеи търга по неявяване на конкуренти, то ще се произведе такъвъ вторий пътъ на 15 мартъ т. г.

Поемнитъ условия могатъ да се виждатъ всѣки при- стѣственъ день въ канцеларията на Хасковската окръжна постоянна комиссия.

Заявления, подадени слѣдъ свършването на окончателната переторжка, каквито и да бждѣтъ тѣ, нѣма да се взематъ подъ внимание.

Гр. Хасково, 22 януарий 1896 год.

Хасковский окр. управитель: Г. Ив. Минчевъ.

9 (25)— Финан. началникъ: П. Ножаровъ.

Търновский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА № 6.

Търновский окр. сждъ, на основание чл. чл. 225 и 229, п. 3 отъ граждан. сждопроизводство, призовава Масуда Махремъ, отъ с. Горня-Липница, по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ тоя сждъ въ расстояние на 4 мѣсеца, отъ деня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговори като длъжникъ по гражд. дѣло № 235/95 г., заведено по апелативната жалба на кассиера на Павликенската земледѣлческо касса, противъ рѣшението на Павликенский мирови сждия отъ 22 ноември 1894 год. № 528, съ което се осжда да вдигне запора наложенъ върху една къща, принадлѣжаща на Моно Личовъ, изъ с. Горня-Липница.

Въ случай на неявяване, сжда, на основание чл. 647 отъ сжщия законъ, ще пристѣпи къмъ задочно рѣшавание на дѣлото.

Гр. Търново, 3 януарий 1896 г.

Предсѣдатель: Е. Мартиновъ.

Секретарь: Г. Ганчевъ.

2—(712)—3

ПРИЗОВКА № 485.

Гражданското отдѣление на Търновский окр. сждъ, на основание чл. чл. 225 и 229, п. 3 отъ гражд. сждопроизводство, призовава Митю Никовъ, отъ с. Поликраище, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сждъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ въ расстояние на 4 мѣсеца, отъ деня на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори по заявения срещу му искъ отъ Атанасъ Войновъ, отъ градъ Търново, пълномощникъ на Господина Иванова, отъ с. Поликраище, а живуща въ село Дичинъ, настоящица на малолѣтното си дѣте на име Митю Ивановъ, останало отъ покойния ѝ съпругъ Иванъ Петровъ, глави и лхви 1849 л. по записъ.

Въ случай на неявяване, сжда, на основание чл. 647 отъ сжщия законъ, ще пристѣпи къмъ задочно рѣшавание на дѣлото.

Гр. Търново, 22 януарий 1896 г.

Предсѣдатель: Е. Мартиновъ.

Секретарь: Г. Ганчевъ.

2—(711)—3

Вратчанский окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 505.

Вратчанский окр. сждъ, на основание протоколното си срѣдѣние отъ 8 декември 1895 г., станало по углавното му дѣло подъ № 257/94 г., и съгласно ст. 850 отъ врѣмненитѣ сждебни правила, обявява за знание, че търси отклонившия се отъ сждебното дирение подсѣдния Димитръ Георгиевъ, ж. отъ г. Тетевенъ, бивши разсиленъ-литографикъ прѣзъ 1893 год. при Орѣховското окол. управление, обвиняемъ въ кражба на правителствени цѣнни книжъ отъ сжщото управление, а именно: два пощенски бонове, единъ на 20 л., а другия на 5 л.

Огличителнитъ му черти сж слѣдующитѣ: 23 г., ръстъ среденъ, очи черни, коса и мустаци черни, лице кръстато, облѣченъ съ европейски дрѣхи отъ мѣстенъ шаякъ.

Всѣкой, комуто е извѣстно мѣстожителството на поменатия Димитръ Георгиевъ, се умолява да събщи това на най-близкитѣ полицейски или административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го испратятъ въ тоя сждъ.

Гр. Вратца, 23 януарий 1896 г.

Предсѣдатель: Ст. Сокеровъ.

Подсекретарь: Юр. Т. Калъповъ.

2—(715)—3

Кюстендилский градеки мирови сждия.

ПРИЗОВКА № 685.

Кюстендилский град. мир. сждия, възъ основание чл. 229, п. 3 отъ гражд. сждопроизводство, призовава Айше Ашикъ Велиева, отъ гр. Кюстендилъ, а сега живуща въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрѣзъ повѣренникъ въ камарата на сжщия сждия, въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“.

да отговаря по заведения срещу и искъ отъ Алексо А. Сиромашкиѣ, отъ гр. Кюстендилъ и Кюстендилското град. общинско управление, за едно праздно мѣсто, находяще се въ сѣщия градъ, съ стойность 908 зл. лева.

Въ случай на неявяване, сѣдѣния ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Кюстендилъ, януарий 1896 г.

Мир. сѣдѣния: Зах. П. Димитровъ.

2—(635)—3

Секретарь: Г. Перфановъ.

Шуменский град. мирови сѣдѣния.

ПРИЗОВКА № 752.

Шуменский град. мир. сѣдѣния, на основание чл. чл. 225 и 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава бившата въ България банкерска кавтора „Меркуръ“ сега съ неизвѣстно мѣстонахождение, да се яви въ сѣдебната му зала, чрѣзъ представителя си, или чрѣзъ пълномощникъ, въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“ за да отговаря на предъявения срещу нея, въ Шуменското град. мир. сѣдилище, искъ отъ Жечю Д. Кашчиевъ, отъ градъ Шуменъ, Костова часть, за 137 лева и 50 стот., произходящи отъ продажба на лозови и лотарийни билети.

Въ случай на неявяване, сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Шуменъ, 26 януарий 1896 год.

Мир. сѣдѣния: Д. К. Стойковъ

2—(716)—3

Секретарь: В. Пеневъ.

Варненский мирови сѣдѣния.

ПРИЗОВКА № 599.

I Варненский мир. сѣдѣния, съгласно чл. чл. 225, 227 и 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава Леонардо М. Евстратияди, бивший Варненский житель, а сега съ неизвѣстно мѣстожительство, Гръцки поданникъ, да се яви въ камарата на повѣрении му сѣдѣ самъ лично или чрѣзъ повѣреникъ, въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Маноль х. Лефтеровъ, отъ г. Варна, за правособственность на едно лозье (хавра) отъ стойность 420 л.

Въ случай на неявяване въ уречения срокъ, мировий сѣдѣния ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Варна, 26 януарий 1896 г.

2—(745) 3

Мир. сѣдѣния: Ив. Жековъ.

ПРИЗОВКА № 56.

I Варненский мир. сѣдѣния, съгласно чл. чл. 225, 227 и 229, п. 3 отъ гражданското сѣдопроизводство, призовава Димитръ Филчевъ, бивший Варненский житель, а сега съ неизвѣстно мѣстожительство, да се яви въ камарата на повѣрении му сѣдѣ самъ лично или чрѣзъ повѣреникъ въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Перикли Аргириади, отъ гр. Варна, за правособственность на едно лозье отъ стойность 720 л.

Въ случай на неявяване въ уречения срокъ, мировий сѣдѣния ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Варна, 12 януарий 1896 г.

2—(746)—3

Мир. сѣдѣния: Ив. Жековъ.

Никополский мирови сѣдѣния.

ПРИЗОВКА № 270.

I Никополский мир. сѣдѣния, на основание чл. 229, п. 1 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава наследникитѣ на покойния Николай Т. Ширбоевъ, бивший житель на гр. Никополь, живущъ въ България, съ неизвѣстно мѣстожительство, да се явятъ въ сѣдебната му камара, лично или чрѣзъ повѣреници въ 1-мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу тѣхъ искъ отъ Исакъ А. Хазанъ, отъ гр. Никополь, за 765 л. 30 ст. по смѣтка.

Въ случай на неявяване, мировий сѣдѣния ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

2—(747)—3

Мир. сѣдѣния: Хр. Рашеновъ.

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 553.

Подписанный, Ст. Марковъ, помощ. сѣд. приставъ при Софийский окр. сѣдѣ, на VI участкъ, обявямъ на интересующитѣ се, че на основание испълн. листь № 2119, издаденъ отъ Пирд. мир. сѣдѣ, на 1 септември 1895 г., въ полза на Новакъ Ефтимовъ, отъ с. Челопечъ, противъ Лазаръ Петковъ, отъ сѣщото село, за 330 лева, лихви и разноси, и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сѣдопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията ми на публиченъ тргъ прѣзъ течение на 31 дни, начина послѣ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно обнародване настоящото въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти, находящи се въ с. Челопечъ и района на това село: 1) къща едноетажна, съ отлукуна и дворъ, около 2 дек., находяща се въ селото „Горната-махала“, до събѣди: Георгевица Караджова, Къню Йовковъ и отъ 2 страни пѣтъ, оцѣн. 800 лева; 2) нива, 5 дек. и 5 ара, въ мѣстн. подъ „Клисейкой“, оцѣн. 110 лева; 3) нива, 1 дек. и 5 ара, мѣстн. „Могилибѣ“, оцѣн. 15 лева; 4) нива, 3 дек. и 2 ара, мѣстн. „Къръ-чешме“, оцѣн. 32 л., 5) нива, 4 дек. и 5 ара, мѣстн. „Пазарский-пѣтъ“, оцѣн. 90 лева; 6) нива, 2 дек. и 3 ара, мѣстн. „Чоювеш-кото-дере“, оцѣн. 69 лева; 7) нива, 3 дек., мѣстн. „Бѣли-сипъ“, оцѣн. 60 лева; 8) нива, 1 дек. и 5 ара, мѣстн. „Плачковъ-кладенецъ“, оцѣн. 30 лева; 9) нива, 2 дек. и 2 ара, мѣстн. „Кара-кушъ“, оцѣн. 22 лева; 10) нива, 3 дек., мѣстн. „Софийский-пѣтъ“, оцѣн. 30 лева; 11) нива, 1 дек. и 2 ара, сѣщата мѣстность, оцѣн. 12 лева; 12) ливада, 3 дек., мѣстн. „Заренъ“, оцѣн. 60 лева, и 13) нива, 3 дек., мѣстн. „Варене“, оцѣн. 30 лева.

Споменатитѣ имоти сѣ освободени отъ залогъ и запрѣщение, освѣтъ едно частно поржчителство.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ могатъ да се явяватъ всѣки присѣствень часъ въ канцеларията ми за да надаватъ.

Надаванетоъ начина отъ оцѣнката за всѣки имотъ и ще се склучи на послѣдния день въ 5 часа подиръ обѣдъ неокончателно.

Ако въ горний срокъ се явятъ купувачи, то продажъта ще се продължи още 10 дни за наддавание 5% и ако въ случай се яви и такова, то тя ще се продължи още 21 дни и слѣдъ това врѣме продажъта ще се приключи и имота окончателно ще се присъди върху послѣдния наддавачъ.

Гр. Пирдопъ, 31 януарий 1896 год.

1—(741)—3 Пом. сжд. приставъ: Ст. Марковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 302.

Подписанный, Г. Богдановъ, помощ. сжд. приставъ при Софийский окр. сждъ, на V участкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание исплн. листъ № 2176, издаденъ отъ Орхан. мир. сждъ, на 7 октоврий 1895 год., въ полза на Ив. В. Стамболски, отъ гр. Орхание, противъ Василь Първановъ, отъ сщій гралъ, за 233 лева и др., и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сждопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията ми на публиченъ търгъ прѣзъ течението на 31 дни, начиная отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти: 1) къща, двуетажна, на долния етажъ 2 стаи и на горния етажъ 2 стаи и коридоръ, дълга 4 м., широка 4 метра и висока 5 метра, построена отъ дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, съ дворно мѣсто 840 □ м., и въ него има построени единъ плѣвникъ и единъ хамбаръ, въ гр. Орхание, махала „Николаевско отдѣление“, съ граници: Ив. Златевъ, Ив. П. Цѣневъ и пѣтъ, оцѣн. за 250 лева; 2) нива, 2 декара, въ района на гр. Орхание, мѣстн. „Св. Троица“, съ граници: Цв. Пѣевъ, Ив. Витковъ, Коцо Вълчовъ и Цѣко Илчовъ, оцѣн. за 60 лева; 3) нива, 4 дек. и 5 ара, въ района на гр. Орхание, мѣстн. „Киселичката“, съ граници: Петръ Герговъ, Коцо Вълчовъ, Цѣко Цоловски и Р. Дилковъ, оцѣн. за 135 л.; 4) нива, 2 дек. и 2 ара, въ района на гр. Орхание, мѣстн. „Св. Троица“, съ граници: Пацо Цановъ, Пенко Вуцовъ, Ив. Вутовъ и Лазаръ Нановъ, оцѣн. за 66 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая продажъ. могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ часъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

Наддаванетоъ начина отъ оцѣнката.

Ако въ горний срокъ се явятъ купувачи, то продажъта ще се продължи още 10 дни за наддавание 5% и ако въ случай се яви и такова; то тя ще се продължи още 21 дни и слѣдъ това врѣме продажъта ще се приключи и имота окончателно ще се присъди върху послѣдния наддавачъ.

Гр. Орхание, 26 януарий 1896 год.

1—(739)—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Богдановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1532.

Въ допълнение на обявлението ми № 17218, отъ 28 декемврий 1895 год., публикувано трети пѣтъ въ „Държ. Вѣстникъ“, обявявамъ на интересующитѣ се, съгласно чл. 1036 отъ гражд. сждопроизводство, че прѣзъ 31 дни начиная слѣдъ истичанвето на 15 дни, отъ послѣдното публикуване настоящето въ сщій вѣстникъ, ще продавамъ повторно означения въ туй обявление недвижимъ имотъ, находящъ се въ района на с. Бутунецъ и принадлежащъ на длъжника Митръ Витковъ, отъ с. Бутунецъ.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ часъ въ канцеларията ми тукъ.

Наддаванетоъ начина отъ цѣната, която ще даде първия купувачъ.

С. Новоселци, 6 февруарий 1896 год.

1 (752)—1 Пом. сжд. приставъ: Г. Вамбековъ.

Свищовский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 287.

Подписанный, Георги П. Икономовъ, пом. сжд. приставъ при Свищов. окр. сждъ, на IV участкъ, въ гр. Никополъ, на основание исполнительный листъ, издаденъ отъ Свищов. окр. сждъ, на 5 септемврий 1895 година, подъ № 3864, въ полза на Стояновъ Върбановъ С-из, отъ гр. Плѣвентъ, противъ Вани Върбановъ, отъ с. Г.-Махла, за 2381 л. 35 ст., лихви по 12% год., начиная отъ 21 юлий 1894 г., сждебнитѣ и по исплн. разности, и съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1021—1026 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се че двѣ недѣли слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне и продължава 31 день продажба на долуозначенитѣ длъжникови недвижими имоти. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ гр. Никополъ, гдѣто господа купувачитѣ могатъ да идватъ всѣки присѣственъ день и часъ, които сж длъжни да се съобразяватъ съ чл. чл. 1017, 1022 и 1033 отъ сщщото сждопроизводство.

Наддаванията ще почнатъ отъ първоначалнитѣ оцѣнки.

Имотатѣ сж: 1) една къща, въ с. Г.-Махла, съ дворъ отъ 2 дек., при сѣсѣди: Войко Ненколовъ, Киволь Добревъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оц. за 600 л.; 2) бранище, въ землището на с. Г.-Махла, въ мѣстн. „Върха“, отъ около 5¼ дек., при сѣсѣди: Георги Динковъ, Ванчо Андрѣевъ и Станъ Становъ, оцѣн. за 280 л.; 3) бранище, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Лжката“, отъ около 4 декара, при сѣсѣди: Георги Върбановъ, Велико Георгиевъ, пѣтъ и на сище, оц. за 280 л.; 4) бранище (върбалакъ), въ сщщото землище, въ мѣстн. „р. Искра“, отъ около 1¾ дек., при сѣсѣди: Върбанъ Пшшовъ, Георги Върбановъ и отъ двѣ страни р. Искръ, оц. 140 л.; 5) ливада, въ сщщото землище, въ мѣстността „пѣтъ (Славовичко), отъ около 3½ декара, при сѣсѣди: Янчо Михайловъ, Георги Върбановъ, Вани Кузмановъ и Добри Върбановъ, оц. за 90 л.; 6) ливада, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Славовичко“, отъ около 3 дек., при сѣсѣди: Георги Върбановъ, Янчо Михайловъ и Добри Върбановъ, оц. за 105 л.; 7) ливада, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Блатото“, при сѣсѣди: Дано Пашовъ, Георги Върбановъ и Добри Върбановъ, отъ около 1¾ дек., оц. за 35 л.; 8) ливада, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Крива бара“, отъ около ½ дек., при сѣсѣди: Георги Върбановъ, Симеонъ Илиевъ, Добри Върбановъ и пѣтъ, оцѣн. за 15 л.; 9) нива, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Гладния връхъ“, отъ около 4¼ дек., при сѣсѣди: Георги Върбановъ, Добри Върбановъ, Вани Мариновъ и Димо Вѣдовъ, оц. за 68 л.; 10) нива, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Гигевския пѣтъ“, отъ около 5 дек., при сѣсѣди: Ив. Поповъ, Маринъ Ликовъ, Войко Мошаровъ и Янчо Михайловъ, оц. за 80 л.; 11) нива, въ сщщото землище и мѣстность, отъ около 6 дек., при сѣсѣди: Ив. Митрикановъ, Добри Върбановъ, Ванчо Андрѣевъ и пѣтъ, оц. за 96 л.; 12) нива, въ сщщото землище, въ мѣстн. „Припека (Ржтовъ пѣтъ)“, отъ около 2¼ дек., при сѣсѣди: Георги Върбановъ, Янчо Михайловъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣн.

за 36 л.; 13) нива, въ сѣщото землище въ мѣстността „Бучовъ долъ“, отъ 4 декара, пр. сѣсѣди: Георги Върбановъ, Добри Върбановъ, Добри Гуневъ и Димо Вѣдовъ, оц. за 64 л.; 14) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Врѣста“, отъ около 4 $\frac{1}{4}$ дек., при сѣсѣди: Добри Върбановъ, Томе Кузмановъ, Войко Драголовъ и пѣтъ, оц. за 85 л.; 15) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Татарски долъ“, отъ около 4 дек., при сѣсѣди: Георги Върбановъ, Симеонъ Илиевъ и пѣтъ, оц. за 80 л.; 16) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Крушитъ“, отъ около 5 $\frac{1}{2}$ дек., при сѣсѣди: Симеонъ Илиевъ, Георги Върбановъ, пѣтъ и Цвѣтанъ Печовъ, оц. за 100 л.; 17) дюкянъ съ казанка, съ дворъ отъ 2 дек., въ с. Г.-Махла, при сѣсѣди: Маринъ Добревъ, кѣщата на длѣжника Вани Върбановъ и пѣтъ, оц. за 600 л.

Гр. Никополю, 19 януарий 1896 год.

з (612)—з Пом. сѣд. приставъ: Г. П. Икономовъ.

Кюстендилскій сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9924.

Подписанный, Д. К. Джерманскій, пом. сѣд. приставъ при Кюстендилскій окр. сѣдъ, на III Дубничкій участъкъ, на основание опредѣленіе на Кюстен. окр. сѣдъ, отъ 26 юлий т. г. полъ № 714, съ което е утвърдено постановленіе на роднинскія сѣвѣтъ, отъ 30 юний т. г., за продажбата на недвижимитѣ имоти, принадлежащи на малолѣтнѣтъ наслѣдници на покойния Янаки Димитровъ, отъ село Рила, и съгласно чл. чл. 1007, 1025 и 1137 отъ гражд. сѣдопроизводство, съ настоящето си обявямъ, че 15 дни отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, публично ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на казанитѣ малолѣтни и находящи се въ чертата на с. Рила, а именно: 1) нива, въ мѣстн. „Сарайо“, отъ 3 дек., при сѣсѣди: Захарія Даскаловъ, пѣтъ, вада и Иванъ Милековъ, оцѣн. 900 лева; 2) нива, въ мѣстн. „Добравитъ“, отъ 2 дек., при сѣсѣди: пѣтъ, Михалъ Тасовъ и меѣа, оцѣн. 120 лева; 3) нива, въ мѣстн. „Геровъ-адаѣ“, отъ 7 дек., при сѣсѣди: пѣтъ, андакъ и Паунъ Инчовъ, оцѣн. 400 лева, и 4) лозье, въ мѣстн. „Медникъ“, отъ 1 дек., при сѣсѣди: Игнатъ Ягуридковъ, Захарія Даскаловъ и пѣтъ, оцѣн. 300 лева.

Желающитѣ да ги купятъ свободно могатъ се являвать всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларіята ми въ гр. Дубница и да наддавать.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Гр. Дубница, 9 декемврий 1895 год.

з (614)—з П. с. приставъ: Д. К. Джерманскій.

ОБЯВЛЕНИЕ № 10130.

Подписанный, Д. К. Джерманскій, пом. сѣд. приставъ при Кюстен. окр. сѣдъ, на III Дубничкій участъкъ, на основание опредѣленіе на Кюстен. окр. сѣдъ, отъ 28 юлий 1893 год. подъ № 608, съ което е утвърдено постановленіе на роднинскія сѣвѣтъ, отъ 2 юлий 1893 г., за продажбата на недвижимитѣ имоти, принадлежащи на малолѣтнѣтъ наслѣдници, на покойния Георги Грошаръ, отъ с. Бобошево, и съгласно чл. чл. 1007—1025 и 1137 отъ гражд. сѣдопроизводство, съ настоящето си обявямъ,

че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день публично ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на казанитѣ малолѣтни и находящи се въ чертата на с. Бобошево, а именно: 1) лозье, въ мѣстността „Мирково“, 1 дек., до сѣсѣди: Никола Базовъ, Зашо Виржовъ, Михалъ Велевъ и Стоянъ Радовъ, оцѣн. 300 лева; 2) лозье, въ сѣщата мѣстн., 1 дек., до сѣсѣди: Ангелъ Чалжковъ, Никола Зашовъ, Христо Грошарскій и Михалко Велевъ, оцѣнено 300 лева.

Желающитѣ да ги купятъ свободно могатъ да се являвать всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларіята ми въ гр. Дубница и да наддавать.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Гр. Дубница, 12 декемврий 1895 год.

з (615)—з П. сѣд. приставъ: Д. К. Джерманскій.

ОБЯВЛЕНИЕ № 567.

Подписанный, Д. К. Джерманскій, пом. сѣдебенъ приставъ при Кюстен. окр. сѣдъ, на III Дубничкій участъкъ, на основание опредѣленіе на Кюстен. окр. сѣдъ, отъ 1 юний 1894 год. подъ № 444, съ което е утвърдено постановленіе на роднинскія сѣвѣтъ отъ 19 май 1894 г., за продажбата на недвижимитѣ имоти, принадлежащи на малолѣтнѣтъ наслѣдници, останали отъ покойния Костандинъ Д. Костовъ, отъ село Горна-Баня, и съгласно чл. чл. 1007, 1025 и 1137 отъ гражд. сѣдопроизводство, съ настоящето си обявямъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, публично ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на казанитѣ малолѣтни, а именно: 1) кѣща, въ „Срѣдната-махала“ на с. Горна-Баня, отъ $\frac{1}{2}$ дек., при сѣсѣди: Стоянъ Искровецъ, Георги Каладрѣмовъ и пѣтъ, оцѣн. 500 лева, и 2) кръчма, въ сѣщата махала, при сѣсѣди: пѣтъ и воденачна вада, оцѣн. 400 лева.

Желающитѣ да ги купятъ свободно могатъ да се являвать всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларіята ми въ гр. Дубница и да наддавать.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Гр. Дубница, 19 януарий 1896 год.

з (704)—з П. сѣд. приставъ: Д. К. Джерманскій.

ПРИЗОВКА № 1049.

До господина Хюсеинъ Вегъ Биляловъ, съ неизвестно мѣстожителство.

На основание исполнительный листъ на Кюстендилскій окр. сѣдъ, отъ 25 ноемврий 1865 год. подъ № 6531, призовамъ ви господине, въ растояние на 31 день отъ послѣдното трикратно публикуване на тая призовка, да ми внесете доброволно 316 лева и 35 стот., самъ или чрезъ законенъ повѣренникъ, за сѣдебни разноски и исполнительни, които дължите на Михайлъ и Симеонъ Икономови, отъ с. Изворъ, Галомирска околия и Св. Иванъ Икономовъ, пълномощникъ на сина си Тодоръ Иванъ Икономовъ, отъ сѣщото село; въ противенъ случай ще се постави съгласно чл. 985 отъ гражд. сѣдопроизводство, како ще се опишатъ и продаждъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими

имоти, а именно: 1) $\frac{1}{2}$ отъ корията, въ мѣстн. „Цѣровата кория“, състояща отъ 400 декара цѣлата; 2) $\frac{1}{2}$ отъ корията, въ мѣстността „Локва“, отъ 500 дек. цѣлата, и двѣтъ лежащи въ чертата на с. Чифлика Търновецъ, Радомирска околия, а така сѣщо покачватъ се, слѣдъ истичанието на горний срокъ, ако неплатите дългътъ си и до 10 дни да присѣдствувате при описътъ, който ще се извърши на самото мѣсто.

Гр. Радомиръ, 24 януарий 1896 год.

3—(709) 3 Пом. сжд. приставъ: Г. Шамовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 265.

Подписанный, сждеб. приставъ при Кюстен. окр. сждъ, въ допълнение на обявлението ми отъ 2 октоврий миналата 1895 год. подъ № 3520, обнародвано въ „Държ. Вѣстникъ“ прѣзъ 1895 г., броеве 233, 236 и 237, и съгласно чл. 1037 отъ гражд. сждопроизводство, обявямъ за всеобщо знание, че отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и слѣдъ двѣ недѣли ще се издаде друго обявление за 31 дни, за продаване повторно означений въ горѣпоменатото обявление имотъ, на длъжникътъ Хаимъ Алкалай, отъ гр. Кюстендилъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната пѣна 2100 лева златни.

Желающитъ да купятъ имота, могатъ се явява прѣзъ всичкитъ присѣдственни дни и часове въ канцеларията ми въ гр. Кюстендилъ, гдѣто ще прѣгледатъ книгата по продажбата, която на послѣдний день ще се свърши въ 5 часътъ подиръ обѣдъ неокончателно.

Гр. Кюстендилъ, 23 януарий 1896 год.

2—(710)—3 Сжд. приставъ: К. п. Георгиевъ.

ПРИЗОВКА № 1048.

До господина Хюсеинъ Бегъ Биляловъ, съ неизвестно мѣстожителство.

На основание изпълнителний листъ на Кюстен. окр. сждъ, отъ 25 ноемврий 1895 год. подъ № 6531, призовавамъ ви господине, въ расстояние на 41 день отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отстѣпигъ и прѣдадете въ владение на испцитъ: Михаль, Симеонъ и Тодоръ Иванъ Икономови, отъ с. Изворъ, Радомирска околия, а именно: 1) $\frac{1}{2}$ отъ корията, въ мѣстн. „Глогова могила“, отъ 600 дек. цѣлата; 2) $\frac{1}{2}$ отъ корията, въ мѣстн. „Локва“, отъ 500 дек. цѣлата, и 3) $\frac{1}{2}$ отъ корията, въ мѣстн. „Цѣровата кория“, отъ 400 декара цѣлата, лѣжащи въ чертата на с. Чифлика Търновецъ, Радомирска околия, а въ случай, че не направите това самъ, или чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ горний срокъ, призовавамъ ви да присѣдствувате при въвеждението въ владение, което ще се извърши на самото мѣсто, на послѣдний день отъ горний срокъ.

Гр. Радомиръ, 24 януарий 1896 год.

2—(717)—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Шамовъ.

Видинский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 355

Подписанный, Христо х. Тодоровъ, сждебенъ приставъ при Вид. окр. сждъ, на основание изпълнителний листъ

подъ № 1921, издаденъ отъ I Вид. мир. сждъ, въ полза на Вид. земледѣл. каса, срещу Вѣта Н. Бурчера, жителка отъ градъ Видинъ, за искъ отъ 800 лева, съгласно чл. чл. 1007—1027 отъ гражданското сждопроизводство, съ настоящето обявямъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продамъ публично въ канцеларията ми слѣдующия недвижимъ имотъ, привадлѣжащъ на длъжницата: една кѣща, нахояща се въ г. Видинъ, улица Стефанова, построена отъ слабъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, съдържа три отдѣлення, единъ мутвакъ и единъ ездѣкъ, подъ нея пивница, дворово мѣсто има около $1\frac{1}{2}$ декаръ, въ сѣщия дворъ има построена друга една пивница, покрита съ керемиди, по между съседитъ: Сали Хатунъ, Юсуфъ Пилъо Медресето и помакъ Хамудъ, отпѣнена за 800 лева по ипотечния актъ.

Желающитъ господа да купятъ този имотъ, могатъ да се явяватъ всѣки день освѣнъ праздниците и да наддаватъ, гдѣто ще имъ бѣде възможно да разглеждатъ всичкитъ книги по продажбата, на която наддаванието ще почне отъ първоначалната отпѣнка за всѣки имотъ.

Този имотъ не подлѣжи подъ залогъ.

Гр. Видинъ, 12 августъ 1895 година.

3 (4529)—3 Сжд. приставъ: Хр. х. Тодоровъ.

Ст.-Загорский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 213

Подписанный, пом. сждеб. приставъ при Ст.-Загорский окр. сждъ, на I участъкъ, на основание опрѣдѣленieto № 993, издадено отъ Ст.-Загорский окр. сждъ, на 30 септемврий 1895 год., въ полза на Ница Димитрова, на стойница на малолѣтнитѣ дѣца на покойний Димитръ Неновъ, отъ гр. Ст.-Загора, и съгласно чл. 1021 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявямъ на интересующитъ се, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се издаде обявление за 31 день за продаване недвижимитѣ имоти на покойния Димитръ Неновъ, а именно: 1) лозье, въ землището на гр. Ст.-Загора, на мѣстността „Кумлукъ“, отъ 5 декара и 6 ара, съ страни: Стоянъ Кѣчю Пенюлу, Петко Фурунджията и Михаль Марзовалата, отпѣнено за 600 лева; 2) лозье, въ сѣщото землище, на мѣстността „х. Златева кладенецъ“, отъ 3 декара и 5 ара, съ граници: Тодоръ Мендебуръ, ожтъ и Петъръ Славовъ, отпѣнено за 80 лева; 3) лозье, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Вончо бунаръ“, отъ 2 дек., 4 ара и 50 $\square$ метра, съ граници: Иванъ Пеневъ, Костадинъ Кара Стояновъ и Желю Джаджолията, отпѣнено за 50 лева; 4) лозье, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Гереня“, отъ 1 дек., 7 ара и 50 $\square$ метра, съ граници: Костаки Поповъ, Ненко х. Калчева зетъ, отпѣнено за 60 лева; 5) лозье, въ сѣщото землище, въ мѣстността „х. Златева кладенецъ“, отъ 1 декаръ, 1 аръ и 50 $\square$ метра, съ граници: Георги Колевъ, Михаль Касапина, Тодоръ Мендебуръ и Иванъ Неновъ, отпѣнено за 60 лева, и 6) лозье, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Ново село“, отъ 3 ара и 50 $\square$ метра, съ граници: Радой Бошкови, Буритъ Иванъ и Венкелъ Ивановъ, отпѣнено за 100 лева; 7) лозье, въ землището на с. Текке, въ мѣстността „Лозята“, отъ 4 декара, 5 ара и 50 $\square$ м., съ граници: Иванъ Неновъ, долъ и ожтъ, отъ за 300 л.

Желающитъ г-да да купятъ горѣпоменатото имущество могатъ да се явяватъ всѣки присѣдственъ день въ канце-

лариата ми въ гр. Ст.-Загора, гдѣто ще имъ се допустне да прѣгледатъ всичкитѣ книжа относящи се до продаванъта.

Гр. Ст.-Загора, 18 януарий 1896 год.

2—(616)—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Калъджевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 215.

Въ допълнение обявлението ми подъ № 974 отъ 4 мартъ 1895 год., публикувано трикратно въ „Държ. Вѣстникъ“, броеве 83, 84 и 85 отъ м. г., и съгласно чл. чл. 1028, 1029, 1037, 1038 и 1041 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ че отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, до 31 день въ канцеларията си ще продавамъ втори пѣтъ имотитѣ означени въ горното ми обявление, тѣхъ като първата продажба не състоя по нѣмание на купувачи.

Желающитѣ да ги купятъ, могатъ да дохождатъ всѣки день и часъ въ канцеларията ми и да наддаватъ.

Гр. Ст.-Загора, 18 януарий 1896 год.

2—(617)—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Калъджевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6958.

Подписанный, Г. Калъджевъ, пом. сжд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сждѣ, на I участкѣ, на основание исполнительный листъ подъ № 360, издаденъ отъ Ст.-Загорский окр. мир. сдѣния на 5 мартъ 1895 г., въ полза на Ангелъ Абрашевъ, отъ Ст.-Загора, противъ Стойна Бонева, настояница на малолѣтнитѣ дѣца на покойния Янко Петковъ, отъ село Сюлмешлий, за 468 лева, и съгласно чл. чл. 1011, 1012, 1017 и 1021 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си явявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се издаде обявление за 31 день за продаване недвижимитѣ имущества на длъжника, а именно: 1) въ землището на село Сюлмешлий, въ мѣстността „Парче орманъ“, нива отъ 14 декара и 8 ара, съ страни: Руси Тончевъ, Нейчо Георгиевъ и Маринъ Тодоровъ, оцѣнена за 177 лева; 2) нива, въ сѣщото землище, на мѣстността „Кара А.-Кория“, отъ 8 декара и 8 ара, съ страни: Пванъ Илиевъ, Колю Велевъ, оцѣнена за 282 лева; 3) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Срѣдния пѣтъ“, отъ 10 декара, съ страни: Иванъ Илиевъ, Димитръ Русевъ и чавръ, оцѣнена за 120 л.

Желающитѣ г-да да купятъ горний имотъ съ свободни да присѣдствуватъ въ повѣренната ми канцелария въ гр. Ст.-Загора въ присѣдственнитѣ дни и часове гдѣто и да наддаватъ.

Гр. Ст.-Загора, 7 декемврий 1895 год.

2—(618)—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Калъджевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6692.

Подписанный, Г. Калъджевъ, пом. сжд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сждѣ, на I участкѣ, на основание исполн. листъ подъ № 1576, издаденъ отъ Ст.-Загорский окр. мир. сдѣния на 12 юний т. г., въ полза на А. Гартъ, отъ гр. Ст.-Загора, противъ Янко Гончевъ, отъ с. Арнаутито, за 765 л., и съгласно чл. чл. 1011, 1012, 1017 и 1021 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се издаде обявление за 31 день за продаване недвижимитѣ имоти на длъжника, а именно: 1) едно дворно мѣсто въ с. Арнаутито, отъ 3 декара и 5 ара, съ постройкитѣ въ

него, а именно: една къща съ двѣ стаи и единъ яхъръ, подъ единъ покривъ, направени отъ кирпичи и слабъ дървенъ материалъ, покрити съ керемиди, иматъ дължина 11 метра, ширина 4 метра и 80 сант. и височина 2 м. и 15 сант., съ страни: Бр. Велови, пѣтъ и Братия Тотюви, оцѣнена за 100 лева; 2) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Гьокналскитѣ лозя“, отъ 7 декара и 2 ара, съ страни: Семо Николовъ, Германъ Ивановъ и Ганю Стоевъ, оцѣнена за 200 лева; 3) нива, въ сѣщото землище, на мѣстността „Гьокналскитѣ лозя“, отъ 4 декара и 2 ара, съ страни: Теню Сивовъ, мера и Стою Денчовъ, оцѣнена за 120 лева; 4) нива, въ сѣщото землище, на мѣстността „Илехча“, отъ 5 декара и 6 ара, съ страни: Желю Стояновъ, Господинъ Желевъ и пѣтъ, оцѣнена за 160 лева; 5) нива, въ сѣщото землище, на мѣстността „при Брѣста“, отъ 5 декара и 6 ара, съ страни: Денчо Ивановъ, аркъ и пѣтъ, оцѣнена за 160 лева; 6) нива, въ сѣщото землище, въ мѣстността „при Брѣста“, отъ 4 декара и 2 ара, съ страни: Вѣлко Драгановъ, Иванъ Славовъ и пѣтъ, оцѣнена за 120 лева; 7) нива, въ сѣщото землище, на мѣстността „Брѣста“, отъ 2 декара и 8 ара, съ страни: мера, аркъ и пѣтъ, оцѣнена за 80 л.; 8) ливада, въ сѣщото землище, на мѣстността „Чимъ Чаиръ“, отъ 1 дек. и 7 ара, съ страни: Шефкатъ Вей, Колю Гьокновъ и пѣтъ, оцѣнена за 50 лева; 9) лозье, въ сѣщото землище, на мѣстността „Кара Сулука“, отъ 3 декара и 7 ара, съ страни: Шефкатъ Вей, Колю Гьокновъ и Теню Славовъ, оцѣнено за 240 лева; 10) нива, въ сѣщото землище, на мѣстността „Юрта“, отъ 4 декара и 2 ара, съ страни: Селимъ х. Хасановъ, пѣтъ и Михалъ Радевъ, оцѣнена за 180 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ горний имотъ съ свободни да присѣдствуватъ въ повѣренната ми канцелария въ гр. Ст.-Загора въ присѣдственнитѣ дни и часове гдѣто и да наддаватъ.

Гр. Ст.-Загора, 4 декемврий 1895 год.

2—671,—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Калъджевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6693.

Подписанный, Г. Калъджевъ, пом. сжд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сждѣ, на I участкѣ, на основание исполн. листъ подъ № 2440, издаденъ отъ Ст.-Загорский окр. мир. сдѣния на 30 августъ 1895 год., въ полза на А. Гартъ, отъ гр. Ст.-Загора, противъ Теню Димитровъ и Руси Димитровъ, отъ с. Ахиево, за искъ 860 лева, и съгласно чл. чл. 1011, 1012, 1017 и 1021 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се издаде обявление за 31 день за продаване недвижимитѣ имущества на длъжницитѣ, а именно: на Теню Димитровъ: 1) нива, въ землището на с. Ахиево, въ мѣстността „при Село“, отъ 3 декара и 7 ара, съ страни: Дончо и Руси Димитрови, оцѣнена за 44 лева и 40 стот.; 2) нива, въ мѣстността „Бахчата“, отъ 4 декара и 8 ара, съ страни: Грозю Пенчевъ и бахча, оцѣнена за 72 лева; 3) нива, въ мѣстността „Юрта“, отъ 2 декара и 5 ара, съ страни: Каладжията и рѣка, оцѣнена за 30 л.; 4) нива, при „Червения мостъ при шосето“, отъ 4 дек. и 5 ара, съ страни: шосето и Колчо Димитровъ, оцѣнена за 67 лева и 50 ст.; 5) нива, при „Бейското дърво“, 26 декара, съ страни:

Руси Димитровъ и Генчо Генчовъ, оцѣнена за 312 лева; 6) нива, „Тузь Иолу“, отъ 8 декара и 4 ара, съ страни: пжтъ и Колю Димитровъ, оц. за 100 лева и 80 ст.; 7) нива, въ мѣстността „Голѣмата нива“, отъ 6 декара и 6 ара, съ страни: Моско Генчовъ и Колю Димитровъ, оц. за 79 лева и 40 ст.; 8) нива, въ мѣстността „Кирева брѣстъ“, отъ 8 декара и 2 ара, съ страни: Дончо Димитровъ и пжтъ, оцѣнена за 98 л. и 40 ст.; 9) нива въ мѣстността „Аладжалиския пжтъ“, отъ 4 декара и 7 ара, съ страни: Димо Стоевъ и пжтъ, оц. за 56 л. и 40 ст.; 10) нива, въ мѣстността „Чола дереси“, отъ 10 декара, съ страни: Михалъ Димитровъ и Димитръ Минчевъ, оцѣн. за 120 лева; 11) нива, въ мѣстността „Пашовата кория“, отъ 13 декара, съ страни: Ив. Игнатовъ и Теню Вѣлковъ, оцѣнена за 156 лева; 12) нива, въ мѣстността „Поповъ Герентъ“, отъ 3 декара и 9 ара, съ страни: Теню Вѣлковъ и Иванъ Нидѣлковъ, оцѣнена за 31 л. и 20 ст.; 13) нива, въ мѣстността „Езивъ виръ“, отъ 3 декара и 7 ара, съ страни: Иванъ Игнатовъ и Ганю Сивковъ, оц. за 55 л. и 50 ст.; 14) нива, въ мѣстността „Молвата кория“, отъ 5 декара и 4 ара, съ страни: Люцканъ Стаменовъ и Петко Христовъ, оцѣнена за 81 лева; 15) нива, въ мѣстността „Ченгене юртъ“, отъ 1 декаръ и 1 аръ, съ страни: Диню Димитровъ и Пенчо Георгиевъ, оцѣнена за 8 лева и 80 ст.; 16) лозье, въ мѣстността „Вектитѣ лоза“, отъ 2 дек., съ страни: Иванъ Игнатовъ и Минчо Теневъ, оцѣнена за 50 лева; 17) кория, въ мѣстността „Бабина кория“, отъ 5 декара, съ страни: Петко Дѣдовъ и Минчо Сивчевъ, оцѣнена за 100 лева; 18) кория, въ мѣстността „Комрана“, отъ 1 дек. и 5 ара, съ страни: Димитръ Миховъ и пжтъ, оцѣнена за 30 лева; 19) кория, въ мѣстността „Займската кория“, отъ 2 дек., съ страни: Жилъко Ивановъ и Диню Стоевъ, оцѣнена за 40 лева; 20) кория, въ мѣстността „Займска“, отъ 1 декаръ и 5 ара, съ страни: Диню Стоевъ и Руси Димитровъ, оц. за 30 лева; 21) дворно мѣсто „въ село“ (отъ 700 метра, съ постройките въ него, а именно: една къща съ една стая, една плѣвна, единъ яхъръ до нея, направени отъ кирпичи и слабъ дървенъ материалъ, измазани съ калъ, покрити съ керемиди, иматъ дължина 18 метра, ширина 5 метра и височина 2 метра и 90 сант., съ страни: Диню Стоевъ, Грозю Желевъ и пжтъ, оцѣнено за 300 лева.

На Руси Димитровъ, 1) нива, при „Бейското дърво“, отъ 3 хектара, 4 декара и 5 ара, съ страни: Дончо Димитровъ и пжтъ, оцѣнена за 360 лева; 2) кория, въ мѣстността „Чифутъ алча“, отъ 1 хектаръ и 5 ара, съ страни: Генчо Маноловъ и Грозю Желевъ, оцѣнена за 154 лева; 3) кория, въ сѣщата мѣстность, отъ 7 декара и 7 ара, съ страни: шосе и Иванъ Дечевъ, оцѣнена за 210 лева; 4) кория, въ „Займската тулина“, отъ 1 дек. и 5 ара, съ страни: Иванъ Дечевъ и шосе, оцѣнена за 30 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ горний имотъ, съ свободни да се явятъ въ повѣренната ми канцелария въ гр. Стара-Загора въ присѣственнитѣ дни и часове гдѣто и да наддавать. — Гр. Ст.-Загора, 4 декемврий 1895 год

1—(672)—3 Пом. сжд. приставъ: Г. Калъджевъ.

Плѣвенскій сждебенъ приставъ.

ВЪЗБРАНА № 146.

Подписанный, Иванъ А. Гърковъ, сждеб. приставъ при Плѣвенскій окр. сжд., на основание заповѣдта № 103

издадена отъ I Плѣвенскій мирови сждия, на 15 януарий 1896 г., и съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящата си обявямъ за всеобщо знание, че за обеспечение искътъ на Игнатъ Николовъ, отъ градъ Плѣвень, състоящъ отъ 206 л. наложихъ възбрана върху слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Лито Тодоровъ, отъ г. Плѣвень, а именно: 1) една къща въ г. Плѣвень, IV кварталъ, при сѣсѣди: Цоно Кжрталъ и пжтъ; 2) лозье, въ околността на г. Плѣвень, въ мѣстн. „Бъчвата“, отъ около 3¼ декара, при сѣсѣди: Ангелъ Искиджийски и Цвѣтанъ Тодоровъ.

Горѣпоменатитѣ имоти не подлѣжатъ на отчуждение до снемание настоящата възбрана.

Гр. Плѣвень, 17 януарий 1896 г.

1—(623)—1 Сжд. приставъ: Ив. А. Гърковъ.

ВЪЗБРАНА № 161.

Подписанный, Ст. Мутавчиевъ, пом. сжд. приставъ при Плѣвенскій окр. сжд., на III участъкъ, на основание заповѣдта подъ № 126, издадена отъ I Плѣвенскій мирови сждия, на 19 того, въ полза на Петръ Х. Шоповъ, отъ гр. Плѣвень, за обеспечение на искъ отъ 575 лева, и чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящата си обявямъ, че налагамъ възбрана на слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Иончо Ангеловъ, отъ г. Плѣвень, именно: едно бранище, въ землището на село Писарово, мѣстн. „Женский долъ“, отъ 300 дюлюма, при сѣсѣди: Женский долъ, Телишкий пжтъ, бранището на Нино Миховъ, Кръсто Вичинъ Махаладжалина.

Горний имотъ не подлѣжи на отчуждение до второ мое распоряждане. — Гр. Плѣвень, 22 януарий 1896 г.

1—(624)—1 Пом. сжд. приставъ: С. Мутавчиевъ.

ВЪЗБРАНА № 349.

Подписанный, Ст. Мутавчиевъ, пом. сжд. приставъ при Плѣвенскій окр. сжд., на III участъкъ, на основание заповѣдта подъ № 291, издадена отъ II Плѣвенскій мир. сждия, на 26 того, въ полза на Пар. Н. Хинчовъ, отъ г. Плѣвень, за обеспечение на искъ отъ 148 л., и чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящата си обявямъ, че налагамъ възбрана на слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Атанасъ Вецовъ, отъ с. Долна-Митрополия, именно: нива, въ землището на село Долна-Митрополия, мѣстн. „Копана могила“, при сѣсѣди: Печо Пачовъ, Андрея Цвѣтановъ и Паскулъ Вецовъ, и нива, въ сѣщото землище, мѣстн. „Падината“, при сѣсѣди: Паскулъ Вецовъ, Пано Савчовъ, Ив. Саввовъ.

Горнитѣ имоти не подлѣжатъ на отчуждение до второ мое распоряждане.

Гр. Плѣвень, 29 януарий 1896 г.

1 (731), 1 За пом. сжд. приставъ: И. Чолаковъ.

Силистренска окр. постоянна коммисия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 248

Подъ надзора на коммисията отъ 29 този мѣсець се намира безступанна (юва) една кобила, 10 год., космъ чилестъ, особни бѣлѣзи нѣма.

Ако стопанина ѝ отъ горната дата до 41 день не се яви и си я прибере, ще бѣде продадена за въ полза на окр. касса. — Гр. Силистра, 30 януарий 1896 год.

Предсѣдатель: А. Стойковъ.

1—(765)—1 Чл. секретаръ: Д. Г. Анчевъ.